Together

IHMISOIKEUSLEHTI
JOULUKUU 2024 - NRO 5

Rauhalle ja suvaitsevaisuudelle omistettu elämä päättyi 86-vuotiaana

6 Elämän Tarina
Vainon Alla
Toimittajan Työ

10 Report
Individuals Associated with the Gülen movement

18 Youth in Together
Enes Kanter Freedomin iihmisoikeustaistelu

24 Haastattelu
Tenkil Museo

MATKALLA IKUISUUTEEN

M. Fethullah Gülen
1938-2024

Sisällys

6

Vainon Alla Toimittajan

Työskentelin lähes 12 vuotta Zaman Gazetessa, kunnes raporttimme hallituksen korruptiosta toi meille vakavia ongelmia. Vuonna 2016 lehti suljettiin, ja toimittajat, kuten minä, menettivät työnsä. Jäimme työttömiksi ja elämämme muuttui pelon ja epävarmuuden täyttämäksi.

10

Individuals Associated with the Gülen Movement

The Finnish Immigration Service (Migri)'s October 2023 report highlights the severe risks confronting individuals associated with the Gülen movement in Turkey, emphasizing arbitrary and frequent targeting by Turkish authorities. Those affected span various groups, including government employees, military personnel, and family members, who face blacklisting, strict surveillance, and ongoing security operations.

14

Tie Uuteen ElämäänPudasjärvellä

45-vuotias Seyfi saapui perheineen Suomeen Thaimaasta huhtikuussa 2018 ja haki turvapaikkaa lentokentällä. He oleskelivat Oulun vastaanottokeskuksessa helmikuuhun 2019 asti, ja Seyfi osallistui vastaanottokeskuksen järjestämälle suomen kielen kurssille kahden kuukauden ajan. Sen jälkeen heidät siirrettiin Pudasjärvelle, jossa he saivat oleskeluluvan ja asetsiirryttiin etäopetukseen, ja Seyfi aloitti työharjoittelun koulussa. Hän alkoi työskennellä ajoneuvojen autojen korjauksessa,

16

Ystäväprojekti ja Yhteiskunnallinen

Yksinäisyyden Torjunnassa Askel Eteenpäin: Ystäväprojekti ja Yhteiskunnallinen Tietoisuus -kirjoituksessa korostuu, että yksinäisyys on nykyään merkittävä ongelma. Tuukka Kotti painotti, että yksinäisyys on suuri yhteiskunnallinen haaste ja yhdessä toimiminen on tärkeää, kun taas Tomi Pajasmaa korosti vapaaehtoisten tuen merkitystä yhteiskunnallisen terveyden ja solidaarisuuden kannalta. Tässä kontekstissa Ystäväprojektin pyrkimykset tukea yksinäisiä ja vapaaehtoisten panokset nousevat keskiöön.facea

18

Enes Kanter Freedomin ihmisoikeustaistelu

Vastustamme Sortoa: Enes Kanter Freedomin Ihmisoikeustaistelu -kirjoitus käsittelee Enes Kanter Freedomin ihmisoikeusaktivismia ja sen vaikutuksia hänen henkilökohtaiseen elämäänsä. Kanter korostaa, että aktivismiin siirtyminen on tuonut mukanaan suuria mahdollisuuksia ja haasteita, ja hän valitsi olla sorrettujen ääni.

20

Kansainvälistä Naistenpäivä

Together Platform, Kasiylös ja Afaes järjestivät 8. maaliskuuta Maailman naistenpäivän tapahtuman. Tapahtuma juhlittiin suurella innolla. Tapahtumaan osallistui yli 100 osallistujaa.

24

Dialogille ja Rauhalle Omistettu Elämä: Fethullah Gülen Hocaefendi

Fethullah Gülen Hocaefendi on yksi modernin maailman merkittävistä ajattelijoista ja hengellisistä johtajista. Anatolian kulttuuriperinnöstä vaikutteita saava Gülen on tuonut islamin yleismaailmalliset arvot uudelleen esiin nykymaailmassa ja korostanut rakkautta, suvaitsevaisuutta ja rauhaa.

32

Turkissa Tapahtuneista Ihmisoikeusloukkauksista Kertova Telttamuseo

24.–25. toukokuuta 2024 Helsingissä järjestetyssä Maailmaankylässä -festivaalilla kiinnitettiin huomiota Turkissa tapahtuneisiin ihmisoikeusloukkauksiin. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi esiteltiin uhrien henkilökohtaisia esineitä ja kerrottiin heidän kokemistaan tragedioista vierailijoille. Edustaja Eva Biaudet korosti puheessaan, että ihmisoikeusloukkauksiin ei saa jäädä hiljaiseksi ja että kansainvälisen yhteistyön merkitys on erittäin tärkeä. facea

--- TOGETHER ---

Me, opettajana, suunnittelijana, sekä opiskelijana eri ammateista olemme joutuneet samaan sortovaltaan ja kokeneet vääryyttä. Olemme viimein saavuttaneet vapautemme aktivisteina ja ottaneet tehtäväksemme olla unohtamatta niitä, jotka eivät pysty puolustamaan oikeuksiaan poliittisen katsomuksensa, uskontonsa, kielensä tai ihonvärinsä vuoksi.

Omistamme tämän pyrkimyksen Turkille sekä maailmanlaajuisesti kaikille, jotka sortovallan vuoksi eivät pysty puolustamaan oikeuksiaan.

Toimittajat: Yasemin K, Fatih K, Huriye G, Naciye T, Selda K, Veli Ç.
Yhteystieto: Yhdistystie 1, 00320 Helsinki, Suomi

Graafinen suunnittelu: Selma O.

Valokuvaus: Rawpixels, Pixabay, Freepik, Midjourney

www.together.fi - together@together.fi.

--- SEURAA MEITÄ ---

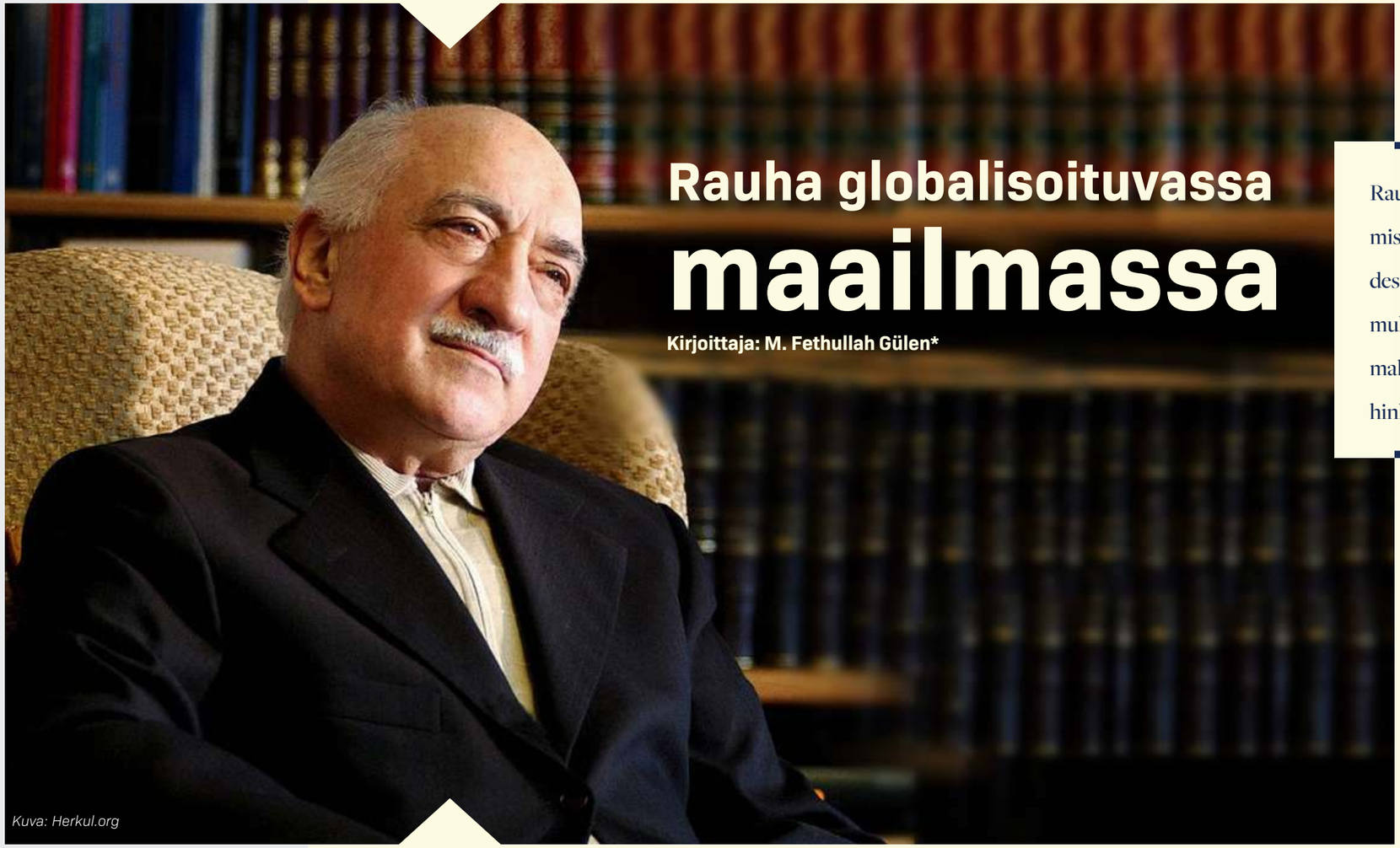
@togetherfinland

@togetherfin

@togetherfinland

@togetherplatformfinland

PÄÄKIRJOITUS

Rauha globalisoituvassa maailmassa

Kirjoittaja: M. Fethullah Gülen*

Kuva: Herkul.org

Rauhaan uskovien tehtävänä on tavoitella sovun ja yhteisten etujen varmistamista riippumatta siitä, missä piireissä he toimivat. Tässä yhteydessä erilaisia uskontoja, kulttuureja, etnisiä taustoja ja maailmankatsomuksia ei tulisi pitää esteenä. On osoitettava, että yhdessä eläminen on mahdollista, vaikka ihmisillä olisi eri uskontoja tai he eivät uskoisi mihinkään uskontoon.

Kuitenkin globalisoituvassa maailmassa on olemassa vain yksi vaihtoehto, jotta ihmiskunta voisi elää rauhassa: suvaitsevaisuus ja vuoropuhelu. Suvaitsevaisuuden kulttuurin vallitsemiseksi yksilöiden ja yhteiskuntien on lakattava näkemästä itsensä ainoana totuuden edustajana ja otettava huomioon, että toisten näkemykset ja lähestymistavat voivat myös olla oikeita. Vaikka erilaiset ajatukset eivät olisi täysin oikeita, niissä on ainakin ripaus totuutta.

Ihmisillä on eri taustaansa kuuluvia lahkoja ja ryhmiä; ja jokaisella näistä on myös omat filosofiansa. Jokainen ryhmä pyrkii muotoilemaan yhteiskuntaa oman maailmankuvansa mukaisesti, mutta kukaan ei ota huomioon, että toisilla saattaa olla erilaisia tunteita ja näkemyksiä. Kaikki haluavat muotoilla ja järjestää asiat oman käsityksensä mukaan, mikä johtaa vakaviin erimielisyyksiin, sekasortoon ja hajaannukseen ihmisten välillä.

Tällaiseen ongelmaan voisi mielestäni parhaiten auttaa suvaitsevaisuuden ja ymmärryksen korostaminen. Toisin sanoen, erimielisyydet ja jakaantumiset voidaan ratkaista, jos ihmiset ovat avoimia sovintoon, valmiita vuoropuheluun ja kykenevät asettumaan muiden asemaan. Tämä edellyttää, että ihmiset vapautuvat omista ennakkoluuloistaan ja siitä, että pitäisivät omia ajatuksiaan ainoana totuutena.

On vaikeaa odottaa itsekeskeisiltä tai oman ryhmänsä etuja kaikkein tärkeimpinä pitäviltä ihmisiltä, että he suhtautuisivat myönteisesti rauhaan tai kunnioittaisivat toisten erilaisia ajatuksia. Niin kauan kuin he asettavat oman ryhmänsä edut muiden yläpuolelle ja pysyvät puolueellisuudessa, he eivät voi kehittää rauhan strategioita, jotka toisivat ihmisille levollisuutta.

Kuitenkin globalisoituvassa maailmassa on olemassa vain yksi vaihtoehto, jotta ihmiskunta voisi elää rauhassa: suvaitsevaisuus ja vuoropuhelu. Suvaitsevaisuuden kulttuurin vallitsemiseksi yksilöiden ja yhteiskuntien on lakattava näkemästä itsensä ainoana totuuden edustajana ja otettava huomioon, että toisten näkemykset ja lähestymistavat voivat myös olla oikeita. Vaikka erilaiset ajatukset eivät olisi täysin oikeita, niissä on ainakin ripaus totuutta. Nykyajan konfliktien ja ristiriitojen taustalla on usein liiallinen itsekeskeisyys. Jokaisella on oma totuutensa, ja kaikki pyrkivät luomaan oman ihanteellisen ihmis-, perhe-, kaupunki-, valtio- ja maailmarakenteensa. Jonkun mielestä oikea voi toiselle näyttää väärältä. Joskus jopa se, että ajatus tulee ryhmän ulkopuolelta, riittää tekemään siitä väärän heidän silmissään. Koska erilaisia ajatuksia puolustetaan puolueellisesti ja ennakkoluuloisesti, niille ei usein löydy edes alustaa keskustella niiden oikeellisuudesta. Maailmassa, jossa jokainen älyllinen ajaa omaa malliaan ja ideologiaansa, yhteisymmärrys on mahdotonta saavuttaa. Kun jokainen älymystö, jokainen ryhmittymä ja jokainen valtio kehittää omia aatteitaan ja järjestelmiään pitäen niitä ainoana oikeana ja odottaa muiden mukautuvan niihin, kuka voisi mukautua mihin? Tällaisen todellisuuden takia nykyään elämme jännitteiden, sekasorron ja hajaannuksen keskellä. Rauhaan uskovien tehtävänä on tavoitella sovun ja yhteisten etujen varmistamista riippumatta siitä, missä piireissä he toimivat. Tässä yhteydessä erilaisia uskontoja, kulttuureja, etnisiä taustoja ja maailmankatsomuksia ei tulisi pitää esteenä. On osoitettava, että yhdessä eläminen on mahdollista, vaikka ihmisillä olisi eri uskontoja tai he eivät uskoisi mihinkään uskontoon. Tämä on paras tapa ehkäistä mahdollisia jännitteitä ja konflikteja eri lahkoihin, uskontoihin, rotuihin tai ryhmiin kuuluvien ihmisten välillä sekä taata yhteiskunnan rauha ja harmonia.

Rauhaan uskovien tehtävänä on tavoitella sovun ja yhteisten etujen varmistamista riippumatta siitä, missä piireissä he toimivat. Tässä yhteydessä erilaisia uskontoja, kulttuureja, etnisiä taustoja ja maailmankatsomuksia ei tulisi pitää esteenä. On osoitettava, että yhdessä eläminen on mahdollista, vaikka ihmisillä olisi eri uskontoja tai he eivät uskoisi mihinkään uskontoon. Tämä on paras tapa ehkäistä mahdollisia jännitteitä ja konflikteja eri lahkoihin, uskontoihin, rotuihin tai ryhmiin kuuluvien ihmisten välillä sekä taata yhteiskunnan rauha ja harmonia.

** Ote M. Fethullah Gülen Hocaefendin Kırık Testi-kirjoituksesta "Sulhta Hayır Vardır" (Hyvä löytyy sovusta), maaliskuu 2020.*
Kääntäjä: Selim Temiz.

VAINON ALLA
TOIMITTAJAN TYÖ!

Kirjoittaja: Adem Elitok
Kääntäjä: Selim Temiz

Vankilassa olin samassa sellissä lääkärien, kirjallisuuden opettajien, liikemiesten, englannin opettajien ja koneinsinöörien kanssa. Kaikki olivat koulutettuja, kohteliaita, avuliaita ja hyväsydämisiä ihmisiä. He olivat kaikki syyttömiä ihmisiä, jotka oli vangittu Erdoğan-hallinnon sortotoimien vuoksi. Maan vankilat olivat täynnä tällaisia ihmisiä. Tilanne oli jopa niin yleinen, että siitä oli tullut vitsi: "Vankiloiden koulutustaso on korkeampi kuin ulkopuolella."

Kuva: Adem Elitok

Olen toimittaja. Työskentelin lähes 12 vuotta Turkin suurimmassa ja myydyimmässä sanomalehdessä, Zaman - lehdessä.

17 ja 25. joulukuuta 2013 maan turvallisuusjoukot suorittivat laajoja korruptioja lahjonta operaatioita. Operaatio kohdistui muun muassa pääministeri Tayyip Erdoğanin poikaan, neljään ministeriin, heidän poikiinsa, iranilaiseen huijariin ja moniin muihin. Heidän kodeistaan löydettiin miljoonia dollareita kenkälaatikoista tai kassakaapeista. Poliisien hallussa olevien äänitallenteiden mukaan pääministeri Erdoğan soitti kiireisesti pojalleen sinä aamuna ja käski häntä "nollaamaan" kotona olevat rahat.

Lehtemme ei epäröinyt raportoida AKP hallituksen korruptiosta ja varkauksista. Toimittajana tämä oli meidän tehtävämme. Jatkoimme poliisin paljastamien korruptioiden uutisointia. Se, mitä tapahtui sen jälkeen, toi meille vaikeuksia.

Erdoğan ryhtyi vastatoimiin ja siirsi lain käytön syrjään. Poliisille ja syyttäjille annettiin käskyjä olla noudattamatta määräyksiä. Itse asiassa korruptio-operaatioihin osallistuneet poliisit, poliisipäälliköt ja syyttäjät erotettiin ja vangittiin. He ovat olleet vankilassa yli kymmenen vuotta. Toisin sanoen, varkaat vapautettiin, mutta heidät vangittiin, jotka yrittivät saada varkaita kiinni.

Kerron tämän, koska toimittajan urani synkät ajat alkoivat noina päivinä. Sen jälkeen kaikki valtion ovet sulkeutuivat meille. Meitä ei päästetty kokouksiin tai meidät jopa karkotettiin niistä. Ministerit, jotka pelkäsivät vaikeita kysymyksiä, eivät halunneet minua ja kollegoitani kokouksiin. Muistan, kuinka poliisi pakotti minut ulos useista ministerien osallistumisista kokouksista. Tämä loukkasi minua niin paljon, että kerran kun minut poistettiin poliisin toimesta tilaisuudesta, jossa raportoin marttyyrin hautajaisista, istuin jalkakäytävälle ja itkin katkerasti.

Nämä asiat eivät olleet selitettävissä lailla, säädöksillä tai lehdistönvapaudella. Emme enää pystyneet tekemään toimittajan työtä. Meitä estettiin ja karkotettiin kaikkialta, minne menimme. Ihmisetkin pelkäsivät antaa meille haastatteluja. Samaan aikaan Istanbulin toimistoomme tehtiin jatkuvasti poliisi ratsioita ja kirjoittajiamme pidätettiin.Tämä kiduttava prosessi, jonka yritän tiivistää, jatkui vuoteen 2016. Tayyip Erdoğan valtasi lehden ja nimitti omat johtajansa. Kaikki kirjoittajat, uutispäälliköt ja toimittajat erotettiin ilman erorahoja. Minä olin yksi heistä. Minulla oli kolme tytärtä, enkä saanut mitään laillisia oikeuksiani. Lähes 12 vuotta kestänyt työni Zaman - lehdessä päättyi, kun Erdoğan hallitus sulki lehden kokonaan 27. heinäkuuta.

Kaikki ei päättynyt työttömyyteen. Monet toimittajakollegani pidätettiin ja vangittiin. Pelkäsin, että minun vuoroni oli tulossa. Kun menin nukkumaan yöllä ja kuulin auton äänen talon edessä, sydämeni alkoi sykkiä nopeasti. Nousin ylös paniikissa ja juoksin ikkunaan tarkistaakseni, oliko poliisiautoja talon edessä. Kun ketään ei ollut, huokaisin helpotuksesta ja palasin sänkyyni. Tämä kuluttava henkinen tila oli myös vaimolleni vaikea kestää. Hän yritti tukea minua parhaansa mukaan, mutta en pystynyt vapautumaan siitä epämukavuudesta, että emme tienneet, mitä meille tapahtuisi maassa, jossa ei ollut enää lakia.

Yritimme olla näyttämättä vaikeusiamme lapsillemme. En ollut löytänyt työtä kuukausiin ja vähäiset säästömme olivat loppumassa. Jos jättäisivät meitä rauhaan, voisimme elättää itsemme vaikka myymällä sitruunoita torilla ja jatkaa elämäämme. Mutta edes sitä ei sallittu. Kun haimme töitä, työnantajat, jotka huomasivat meidän työskennelleen aiemmin Zaman - lehdessä, eivät halunneet palkata meitä, koska pelkäsivät ongelmia Erdoğan hallituksen kanssa.

Kun koitti 15. heinäkuuta 2016, tapahtui vallankaappausyritys, jonka tekijästä ei vieläkään ole varmaa tietoa. Sinä iltana, kun edellisen avioliittonsa menettänyt appeni meni naimisiin uudelleen, olimme viettämässä hänen hääseremoniaansa. Jätimme puhelimemme ulkopuolelle ja menimme huoneeseen, jossa seremonia pidettiin. Olin yksi todistajista häästä. Kun seremonia meni ohi ja palasimme isoon saliin, huomasin ihmisten katsoneen televisiota järkyttyneinä. Kun tulimme ulos, he kertoivat meille vallankaappauksen olevan meneillään. Olin shokissa. Otin heti puhelimeni ja katsoin Zaman - lehdestä erotettujen toimittajakollegoiden WhatsApp-ryhmää. Siellä oli tuhansia viestejä. Kaikki yrittivät ymmärtää, mitä tapahtui. Kukaan ei ollut varma, oliko meneillään vallankaappaus vai terrori-isku Istanbulin sillalla.

Pian televisiot näyttivät pääministeri Binali Yıldırım'n suoran lausunnon. Vaikka mitään ei ollut vielä varmaa, Yıldırım syytti vallankaappausyrityksestä jo Fethullah Gülenin liikettä. Silloin tunsin hengitykseni

ELÄMÄNTARINA

Kuva: Adem Elitok

Työskentelin lähes 12 vuotta Zaman -- lehdessä, kunnes raporttimme hallituksen korruptiosta toi meille vakavia ongelmia. Vuonna 2016 lehti suljettiin, ja toimittajat, kuten minä, menettivät työnsä. Jäimme työttömiksi ja elämämme muuttui pelon ja epävarmuuden täyttämäksi.

salpautuvan. Erdoğanin kutsusta ihmiset alkoivat kokoontua kaduille. Vein vaimoni ja lapsemme kotiin ennen kuin tiet suljettiin. Ajoin autoa hiljaisilla maalaistieillä välttääkseni väkijoukkoja.

Mutta kotimme ei ollut turvallinen. Ulkona oli huutoja, autoja, torvien ääniä ja aseiden ääniä. Ihmiset ampuivat umpimähkään ilmaan. Vein lapseni pois ikkunoiden luota ja peitin heidät sänkyihin. Vaimoni yritti nukuttaa heitä, kun minä katselin kauhuissani kaduille ikkunasta. Naapurimme tiesivät, että olin työskennellyt Zaman -lehdessä. Pelkäsin, että joku joukosta voisi kohdistaa vihansa meihin ja hyökätä taloomme. Katselin pelosta vapisten ikkunoista, kun ryhmät marssivat ohitse huutaen iskulauseita ja ampuen aseita. Onneksi he jatkoivat aina matkaansa.

Se yö oli kauhun täyteinen, enkä nukkunut hetkeäkään. WhatsApp-ryhmän kautta saimme uutisia muista kaupungeista ja yritimme selvittää, mitä muille toimittajakollegoillemme oli tapahtunut. Monien ystäviemme taloja oli kivitetty ja hyökätty.

Sen jälkeen naapuruston asenteet meitä kohtaan muuttuivat. Kaikki olivat Erdoğanin kannattajia ja vaikka meillä ei ollut mitään tekemistä vallankaappausyrityksen kanssa, he vastustivat meitä. Ajattelimme lastemme mielenterveyttä ja muutimme pois nuoruuteni kaupunginosasta paikkaan, jossa meitä ei tunnettu.

Vallankaappausyrityksen jälkeen maahan julistettiin poikkeustila ja kaikki valtion virastot asetettiin presidentti Tayyip Erdoğanin käskyn alaisuuteen. Näin alkoi prosessi, jossa tuhansia ihmisiä irtisanottiin ilman laillisia perusteita, koteihin tehtiin ratsioita, ihmisiä pidätettiin ja vangittiin, ja heidän omaisuutensa takavarikoitiin.

Seuraavana aamuna ja seuraavina päivinä erotettiin satoja tuhansia ihmisiä, mukaan lukien tuomarit, syyttäjät, poliisit, sotilaat, akateemikot, opettajat, lääkärit, asianajajat ja virkamiehet. Yli 600 000 ihmistä vastaan aloitettiin toimenpiteitä, ja satoja tuhansia ihmisiä pidätettiin ja vangittiin, mukaan lukien naiset, lapset, vanhukset ja sairaat. Heitä kidutettiin. Tällä hetkellä Turkin vankiloissa on tuhansia syyttömiä naisia ja lapsia. Monet toimittajaystäväni ovat edelleen vankilassa. Mitä minuun tulee; kaksi vuotta vallankaappausyrityksen jälkeen poliisit tekivät kotietsinnän varhain aamulla. Vaimoni oli viemässä kahta ala-asteikäistä tytärtämme kouluun, ja yläasteikäinen tyttäreni oli vielä nukkumassa. Pelkäsin, että tyttäreni heräisi, sillä hänen pieni mielensä ei kestäisi tällaista tilannetta. En halunnut hänen todistavan, kuinka hänen isänsä vietäisiin käsiraudoissa. Pian sen jälkeen vaimoni palasi kotiin ja oli kauhuissaan nähdessään poliisit sisällä; hän melkein pyörtyi pelosta, ja meidän piti asettaa hänet istumaan.

Poliisit etsivät kodistani Fethullah Gülenin kirjoja tai Zaman-lehteen liittyviä asiakirjoja. Fethullah Gülenin kirjan löytäminen oli riittävä syy joutua vankilaan. Satoja tuhansia ihmisiä oli vangittu pelkästään siitä syystä, että heidän kodeistaan löydettiin kirjoja. Poliisit takavarikoivat tyttärieni tabletit ja muistitikkuja sekä vaimoni ja minun puhelimemme ja veivät minut poliisilaitokselle.

Olin poliisin pidätyssellissä 13 päivää. Yleensä ihmiset tuodaan oikeuteen päivän tai kahden kuluessa. Pidettiin niin kauan, koska en suostunut yhteistyöhön poliisin kanssa, joka halusi nimiä. Heidän mielestään olimme terroristijärjestö ja he halusivat lisätä pidätyksiä. Yksi poliisi uhkasi minua lapsillani. Hän sanoi, että lapseni kasvaisivat ilman isää, koska minut vietäisiin vankilaan. Kerroin, ettei minulla ole mitään syytä ja että tuomioistuin ei vangitsisi minua, joten kieltäydyin jälleen hänen vaatimuksestaan. Sama poliisi sanoi: “Jos jatkat näin, voit olla varma, että joudut vankilaan.” Kieltäydyin edelleen ja poliisi löi pöytää vihaisena, nousi seisomaan ja työnsi minut takaisin pidätysselliin.

13 päivän kuluttua tuomioistuimessa tuomari ei edes kuunnellut puolustustani. Syytökset olivat naurettavia. Olin puhunut kaupungin virkamiesten, kuvernöörin, pormestarin, terveysjohtajan, urheiluseuran johtajan ja joidenkin yhdistysten puheenjohtajien kanssa toimittajan työni aikana, ja koska heidät oli pidätetty vallankaappausyrityksen jälkeen, nämä keskustelut katsottiin rikokseksi. Selitin, että olin puhunut heidän kanssaan työni puitteissa, eikä keskusteluissa ollut mitään rikollista, ja he voisivat tarkistaa keskustelujen nauhoitukset. Minulta kysyttiin, miksi olin kirjoittanut negatiivisia uutisia valtion kouluista ja keneltä olin saanut ohjeita. Kerroin, että olin saanut vihjeitä vanhemmilta, jotka olivat pyytäneet minua kirjoittamaan ongelmista, kuten lämmityksen puutteesta kouluissa, ja olin raportoinut niistä. Lisäksi jotkut ammattiliitot olivat pitäneet lehdistötilaisuuksia koulun ongelmista ja olin osallistunut niihin. Tämä oli puolustukseni. Tuomari ei kuitenkaan kuunnellut ja minut vangittiin ja lähetettiin vankilaan.Muistan, kun perheeni vieraili luonani vankilassa ensimmäistä kertaa. Puhuimme paksun lasin läpi vanhan puhelimen kautta. Vaimoni ja vanhin tyttäreni olivat tulleet vierailulle. Kun näin heidät, en voinut pidätellä itseäni. Tyttäreni ja minä itkimme molemmin puolin lasia melkein koko vierailun ajan, emme juuri puhuneet. Kokemus oli erittäin tuskallista.

Olin jo katkaissut siteeni maahani ja ihmisiin. Tiesin, etten voisi elää tämän sorron alla enää. Minun piti pelastaa kolme tytärtäni tältä julmalta hallinnolta ja estää heidän tulevaisuutensa tuhoutumasta. Päätin paeta maasta.

Kolmen ja puolen kuukauden vankeuden jälkeen minut vapautettiin odottamaan oikeudenkäyntiä ilman pidätystä. Päätin, että hinnalla millä hyvänsä pakenisin maasta. Vuonna 2019 kiipesin Edirnen rajalankojen yli Kreikkaan. Se oli kylmä marraskuun yö. Olin tutustunut Edirnessä toiseen hallinnon uhriksi joutuneeseen poliisiin, ja kävelimme tuntikausia yöllä rajalle. Kun lähestyimme rajaa, juoksimme ja kiipesimme aitojen yli. Kun pääsin Kreikan puolelle, tunsin vapauteni luissa ja ytimissäni. Tuntui kuin valtava taakka olisi poistunut hartioiltani. Verta vuotavat käteni eivät estäneet minua itkemästä ilon kyyneleitä.

Vietin 3,5 kuukautta Kreikassa sitten tulin Suomeen ja hain turvapaikkaa Suomesta. Ennen Suomeen saapumistani tunsin itseni kodittomaksi ja yksinäiseksi suuressa maailmassa. Minulla ei ollut kotia, ja minun piti löytää paikka, johon asettua ja sitten pelastaa perheeni ja lapseni siitä suosta.

Suomi on minulle toinen kotimaa. Täällä vallitseva vapaus ja rauha parantavat väsyneen sieluni haavat. Löysin itseni uudelleen ja kirjoitin jopa historiallisen romaanin Osmanien ja Venäjän sodasta Vantaan vastaanottokeskuksessa ollessani.

Olen kiitollinen Suomen valtiolle ja kansalaisille. Olen heille paljon velkaa ja teen kaikkeni maksaakseni velkani takaisin mahdollisimman pian. Nyt opiskelen lähihoitajaksi. Odotan innolla, että saan valmistumiseni jälkeen töitä ja voin antaa panokseni Suomelle.

REPORT

Individuals Associated with the Gülen Movement

Report:
Turkey; Individuals associated with the Gülen movement; The Finnish Immigration Service's fact-finding mission to Ankara and Istanbul 2 – 6 October 2023

The report prepared by the Finnish Immigration Service.

Writer: Prof. Dr. Huseyin Demir, Constitutional Law Expert, Fatih Kutlu.

A Review of the Finnish Immigration Service's Fact-Finding Mission to Ankara and Istanbul from 2-6 October 2023," provides a detailed and comprehensive summary of the serious and ongoing challenges faced by individuals linked to the Gülen movement in Turkey. It underscores the widespread and arbitrary nature of being targeted by Turkish authorities and highlights the profound social and legal consequences for individuals and families accused of such associations. The findings of the report indicate that individuals connected to the Gülen movement face significant risks, including human rights violations, legal persecution, and social exclusion.
The report offers a comprehensive analysis of the current situation of individuals alleged to be linked to the Gülen movement in Turkey, based on interviews conducted both in person and online with 18 sources as part of an information-gathering mission to Turkey. The purpose of the mission was to collect information relevant to Finland's national asylum process, particularly concerning individuals targeted by Turkish authorities due to alleged connections to the Gülen movement.

1. Ongoing Security Operations:
Turkish authorities continue to carry out security operations targeting individuals accused of being members or supporters of the Gülen movement. These operations are regular and often arbitrary, with little clarity on the criteria used to target individuals.

2. Targets of the Operations:
The report identifies various categories of individuals targeted, including civil servants, military personnel, previously acquitted individuals or those who have served their sentences, and those involved in humanitarian aid activities for the families of imprisoned Gülen movement members. Additionally, "payphone investigations" focus on military personnel, and individuals who have recently reached the age of criminal responsibility are also at risk.

3. Criteria for Associating Individuals with the Gülen Movement:
The report outlines the various criteria Turkish authorities use to associate individuals with the Gülen movement, including the use of the ByLock messaging app, holding an account in Bank Asya, and engaging in various social and financial connections with the movement. The list of criteria is extensive and includes less obvious factors such as social media activity or even having a relative who used ByLock.

4. Human Rights Violations:
The report highlights ongoing human rights violations against individuals associated with the Gülen movement, including abductions, enforced disappearances, torture, and other forms of ill-treatment. Although the intensity of these violations has decreased since the immediate aftermath of the 2016 coup attempt, they remain prevalent.

5. Treatment by Turkish Authorities:
Individuals associated with the Gülen movement face significant challenges in both administrative practices and legal processes. These challenges include blacklisting, being targeted due to familial connections, and facing ongoing surveillance and potential re-prosecution even after acquittal or having served their sentences.

6. Social Stigmatization and Exclusion:
The societal response to individuals linked to the Gülen movement is characterized by widespread stigmatization, leading to social exclusion, loss of employment, and familial estrangement. This stigmatization extends to all aspects of life, including difficulties in accessing employment, social security benefits, and even basic social participation.

7. Impact on Family Members:
The report details the significant impact on family members of individuals associated with the Gülen movement, who often face discrimination, exclusion, and targeted investigations solely due to their familial ties.

8. Legal and Social Consequences:
The legal consequences for individuals accused of being associated with the Gülen movement are severe, with courts frequently not addressing cases on an individual basis. Additionally, the social consequences, such as difficulties in finding employment and the continued stigmatization associated with the movement, are profound and long-lasting.

You can use this code for the continuation and details of the report.

Kuva: Freepik

KOLUMNI

Genevessä kokoontunut

56. Ihmisoikeusneuvosto

Kirjoittaja: Fatih Kutlu

Tänä vuonna Genevessä (Sveitsi) järjestettiin 18. kesäkuuta-12. heinäkuuta 56. istunto ihmisoikeuskeskusteluista. Valtioiden, lehdistön ja kansalaisjärjestöjen edustajat kaikkialta maailmasta vaihtoivat näkemyksiä ja pääsivät joihinkin yleismaailmallisiin ratkaisuihin. Kokousten suosituimmat aiheet olivat ihmisoikeusloukkaukset Israelin ja Palestiinan konfliktissa sekä Venäjän ja Ukrainan välinen sota.

Tapaamisissa keskusteltiin tärkeistä aiheista, kuten perheväkivallasta, seksuaalisesta väkivallasta, naispuolisiin ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuvasta väkivallasta, naisten taloudellisesta voimaannuttamisesta, toimittajien suojelemisesta häirinnältä, vihapuheesta, oikeudesta kokoontua ja ilmaista eriäviä mielipiteitä rauhanomaisesti sekä turvallisten verkkoympäristöjen edistämisestä, oikeuslaitoksen riippumattomuudesta, rasismista, muukalaisvihasta, islamofobiasta, tasa-arvosta, köyhyydestä, antisemitismistä, ilmastonmuutoksesta, autoritaarisuudesta, lasten turvallisuudesta, saastumisesta, maahanmuutosta, ihmiskaupasta, akateemisesta vapaudesta, mielivaltaisista pidätyksistä, nuorten raskauksien ehkäisemisestä, koulutuksesta ja sananvapauden rajoittamisesta Euroopassa.

Interaktiivisissa istunnoissa ja sivutoimisissa tilaisuuksissa keskusteltiin myös Turkin huonosta ihmisoikeustilanteesta. Vuosia jatkuneet ihmisoikeusloukkaukset jatkuvat vuonna 2024, maa on täydessä autokraattisessa hallinnassa. Oikeuslaitoksen riippumattomuus on vaarantunut. Sananvapautta, lehdistönvapautta ja akateemista vapautta on heikennetty. Joukkojen mielivaltaisista pidätyksistä, rankaisemattomuudesta, kansanmurhasta, sieppauksista ja kidutuksesta on tullut maassa arkipäivää. Naisiin kohdistuva väkivalta, epäoikeudenmukaisuus ja sorto ovat lisääntyneet Istanbulin yleissopimuksesta vetäytymisen myötä. Turkin valtuuskunta vastasi esittelijöiden puolustukseen Turkin ihmisoikeusloukkauksista vuodattamalla vihaa vastustajia vastaan sen sijaan, että olisi vastannut syytöksiin. Turkin delegaatio väitti, että Turkista pakenevat turvapaikanhakijat, erityisesti gülenistit, johtivat esittelijöitä harhaan kansalaisjärjestöjen kautta ja että esittelijöiden ei pitäisi ottaa heitä huomioon. He totesivat, että ”Turkki on vastuullinen ja kunnioittaa ihmisoikeuksia”. Sivutapahtumista ja monista kokouksista poissa ollut Turkin valtuuskunta antaa kuvan hallituksen suhtautumisesta ihmisoikeuksiin. Ihmisyyttä vastaan tehdyt rikokset edellyttävät, että maailman yhteisö ottaa nämä rikokset vakavasti ja ryhtyy toimiin Turkkia vastaan.

Kuva: Freepik

Kuva: Seyfi Gör

Tie Uuteen Elämään Pudasjärvellä

Kirjoittaja: Seyfi Gör
Kääntäjä: Selim Temiz

Nimeni on Seyfi, olen 45-vuotias. Asun Pudasjärven kaupungissa. Saavuimme perheeni kanssa Thaimaasta Suomeen 16. huhtikuuta 2018. Teimme turvapaikkahakemuksen lentokentällä. Vietimme yhden päivän Helsingissä, minkä jälkeen meidät siirrettiin Ouluun.

Kun tulimme Suomeen, vaimoni oli raskaana ja kolmas lapsemme syntyi Oulussa. Vietimme noin 6 kuukautta Oulun vastaanottokeskuksessa. Osallistuin siellä noin 2 kuukauden ajan vastaanottokeskuksen järjestämälle suomen kielen kurssille. Sitten meidät siirrettiin Pudasjärvelle, jossa asumme nykyään.

Pudasjärven vastaanottokeskuksessa ollessamme minut hyväksyttiin paikallisen ammattikoulun valmentavalle linjalle (Walma). Helmikuussa 2019 saimme oleskeluluvan ja jäimme pysyväksi Pudasjärvelle.

Jatkoin jonkin aikaa ammattikoulun valmentavassa luokassa. Kesällä teimme täällä asuvan tuttavamme ja paikallisten kontaktien kanssa Euroopan unionin rahoittaman ”Kalakaverit”-nimisen projektin. Tämä auttoi meitä tulemaan tunnetuiksi tässä kaupungissa.

Myöhemmin minut hyväksyttiin Oulun ammattikorkeakoulun valmentavalle kursseille (Simhe - Valmenteva) ja jatkoin siellä. Valmistuin sieltä huhtikuussa 2020. Samoihin aikoihin alkoi korona-aika.

Kesä- ja heinäkuussa työskentelin kaksi kuukautta Pudasjärven Kurenkaartonassa (vanhainkoti) kesätöissä. Elokuussa 2020 minut hyväksyttiin Kuusamoon opiskelemaan automekaanikoksi ja kävin koulua. Noin 4 kuukauden jälkeen koulut siirtyivät etäopetukseen koronan takia, joten aloitin työharjoittelun paikallisessa autokorjaamon eräässä toimipisteessä. Jatkoin siellä noin 7 kuukautta.

Kun koulutus tuli normaaliksi, palasin kouluun ja valmistuin vuonna 2022 ”vuoden opiskelijana”.

1-2 kuukauden työnhaun jälkeen menin opiskelemaan bussinkuljettajaksi Kempeleessä. Jatkoin siellä 4 kuukautta. Myöhemmin sain työtarjouksen paikasta, jossa olin työskennellyt opiskeluaikana, ja aloin siellä työt marraskuussa 2022. Työskentelen siellä ajoneuvojen korjaus- ja huoltotehtävissä sekä rengastöissä.

Kuva: Seyfi Gör

Saavuimme perheeni kanssa Thaimaasta Suomeen 16. huhtikuuta 2018. Teimme turvapaikkahakemuksen lentokentällä. Vietimme yhden päivän Helsingissä, minkä jälkeen meidät siirrettiin Ouluun.

Kuva: Freepik

Kuva: Freepik

Kun tulimme Suomeen, vaimoni oli raskaana ja kolmas lapsemme syntyi Oulussa. Vietimme noin 6 kuukautta Oulun vastaanottokeskuksessa.

Myöhemmin sain työtarjouksen paikasta, jossa olin työskennellyt opiskeluaikana, ja aloin siellä työt marraskuussa 2022. Työskentelen siellä ajoneuvojen korjaus- ja huoltotehtävissä sekä rengastöissä.

Kuva: Freepik

Ystäväprojekti ja Yhteiskunnallinen Tietoisuus

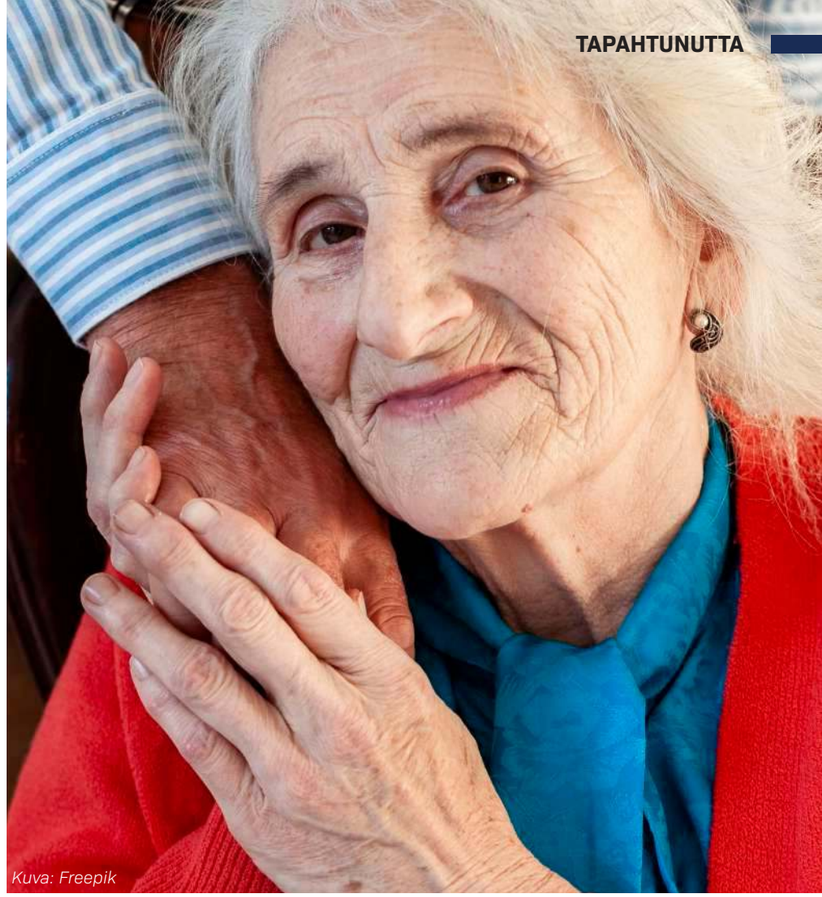
Yksinäisyyden Torjunnassa Askel Eteenpäin:

Kirjoittaja: Veli Çağlar

Kuva: Together Platform

Projektin tiedotuksesta vastuussa ollut Tuukka Kotti antoi puheessaan vahvan viestin vapaaehtoisuuden ja muiden auttamisen merkityksestä. Kotti painotti, että yksinäisyys on suuri yhteiskunnallinen ongelma ja yhdessä toimiminen tämän ongelman torjumiseksi on tärkeää.

Kuva: Freepik

Yksinäisyys on nykyään merkittävä ongelma sekä yksilöille että yhteiskunnille. Sosiaalisten suhteiden puutteesta johtuva yksinäisyys saa yksilön tuntemaan itsensä syrjäytetyksi ja eristyneeksi. Tämä ei ole vapaaehtoinen yksinäisyys, vaan ei-toivottu sosiaalinen eristyminen. Pitkäaikainen yksinäisyys voi vaikuttaa negatiivisesti henkiseen ja fyysiseen terveyteen, aiheuttaen masennusta, ahdistusta ja muita terveysongelmia. Suomessa yksinäisyys vaikuttaa laajasti, ja Suomen Tilastokeskuksen mukaan viidestä henkilöstä yksi kokee ajoittain yksinäisyyttä, ja yli 500 000 ihmistä elää usein tai jatkuvasti yksinäisyyden kanssa (Statistics Finland, 2023). Tämä ongelma on erityisesti havaittavissa ikääntyneiden ja nuorten keskuudessa.

Suomen Punainen Risti on käynnistänyt Ystäväprojektin yksinäisyyden torjumiseksi. Projekti tavoittelee yksinäisten ihmisten tukemista ja yhteiskunnallisten suhteiden vahvistamista. Punainen Risti yhdistää yksinäiset ihmiset ystävyyttä etsivien kanssa, ja Together Platform tukee projektia, pyrkien tavoittamaan ystävyyttä haluavat henkilöt ja luomaan yhteiskunnallista tietoisuutta yksinäisyydestä.

Ystäväprojektiin liittyen, 7. syyskuuta 2024 Helsingissä Itäkeskuksen kirjastossa järjestettiin Ystäväkurssi. Tilaisuus järjestettiin Punainen Risti:n toimesta ja Together Platformin tuella. Tilaisuuteen osallistui 57 vapaaehtoista, ja he oppivat uusia strategioita yksinäisten tukemiseksi. Tilaisuuden avajaispuheenvuorot esittivät entinen Suomen maajoukkueen koripalloilija Tuukka Kotti ja projektin asiantuntija Tomi Pajasmaa. Tuukka Kotti korosti henkilökohtaisen panoksen tärkeyttä, kun taas Tomi Pajasmaa toi esille, kuinka projektiin osallistuminen voi vahvistaa yhteiskunnallista solidaarisuutta.

Projektin tiedotuksesta vastuussa ollut Tuukka Kotti antoi puheessaan vahvan viestin vapaaehtoisuuden ja muiden auttamisen merkityksestä. Kotti painotti, että yksinäisyys on suuri yhteiskunnallinen ongelma ja yhdessä toimiminen tämän ongelman torjumiseksi on tärkeää. Hänen kokemustensa mukaan, vaikka pieni ajanjakso voi vaikuttaa suuresti yksinäiseen henkilöön. Kotti uskoo, että tällaiset avustukset voivat luoda luottamusta ja tukea yhteiskunnan kaikille osille, vähentäen yksinäisyyttä.

Projektin asiantuntija Tomi Pajasmaa korosti puheessaan vapaaehtoisten päätöksen tärkeyttä tukea yksinäisiä henkilöitä yhteiskunnallisen terveyden ja solidaarisuuden kannalta. Pajasmaa totesi, että vapaaehtoisten osallistuminen projektiin on paitsi muiden auttamista, myös yhteiskunnallisten suhteiden vahvistamista. Vapaaehtoiset tulevat edistämään sekä yhteiskunnallista että henkilökohtaista kehitystään luomalla suhteita yksinäisten kanssa. Pajasmaa muistutti, että pieni avustus voi olla suuri merkitys, ja että jokaisella on mahdollisuus antaa panoksensa.

Tällaiset projektit ovat merkittäviä askelia yksinäisyyden torjunnassa. Yhteiskunnallisen tietoisuuden luominen ja vapaaehtoisten panoksen lisääminen on tärkeä rooli yksinäisyyden ratkaisemisessa. Punaisen Ristin ja Together Platformin yhteistyö tavoittelee merkittäviä tukitoimia yksinäisille henkilöille ja yhteiskunnallisen solidariteetin vahvistamista.

Kuva: Freepik

Vastustamme sortoa:

Enes Kanter Freedomin ihmisoikeustaistelu

Haastattelijat: Seçkin, Enver, Cemal, Sertaç

NBA-uransa sivuun jättäneen Enes Kanter Freedomin ihmisoikeusaktivismi on herättänyt huomiota maailmanlaajuisesti. Turkin, Kiinan, Uiguurien ja Ukrainan ihmisoikeusloukkauksista puhuva Kanter on jatkanut oikeudenmukaisuuden äänenä toimimista. Tässä haastattelussa hän jakaa kokemuksiaan, henkilökohtaisia motivaatiotekijöitään ja viestinsä nuorille.

1.Miten siirtyminen koripallosta ihmisoikeusaktivismiin on vaikuttanut henkilökohtaiseen elämääsi ja millaisia haasteita kohtasit?
Siirtyminen aktivismiin toi mukanaan sekä suuria mahdollisuuksia että suuria haasteita. Uraani aikana olen puhunut Turkin ihmisoikeusloukkauksista ja demokratian puolesta monilla merkittävillä kansainvälisillä foorumeilla. Erityisesti Kiinan kaltaisten vahvojen valtioiden sortokoneistoa vastaan taisteleminen johti urani loppumiseen. Minua varoitettiin: 'Jos taistelet Kiinaa vastaan, koripalloura sinulla loppuu.' Edessäni oli kaksi vaihtoehtoa: jatkaa vielä muutaman vuoden pelaamista ja ansaita miljoonia dollareita, tai olla sorrettujen ääni. Valitsin olla sorrettujen ääni.

2. Miten pidät yllä motivaatiotasi ihmisoikeusmücadeleen kohdistuvista paineista huolimatta?
Minua on pitänyt eniten pystyssä nuorten hymyilevät kasvot ja se toivo, jonka heille annamme. Eri puolilla maailmaa uhrien äänien kuuluminen ja heidän kokemansa positiiviset muutokset ovat olleet suurin motivaationi lähde. Esimerkiksi järjestimme Ukrainan sodasta kärsineille nuorille koripallo-ottelun, ja heidän ilonsa oli korvaamatonta. Samoin uiguurilaisille ja amerikkalaisille nuorille järjestämämme koripalloleirit ovat antaneet minulle valtavasti voimaa. Nämä nuoret inspiroituvat meidän taistelustamme.

3.Onko sinulla viestiä nuorille? Miten he voivat osallistua ihmisoikeustaisteluun?
Suurin neuvoni nuorille on kasvattaa itsestään henkilöitä, joita ei voi ostaa. Kun saavutat merkittävän aseman, eteesi tulee monia houkuttelevia tarjouksia – rahaa, omaisuutta, asemaa... On kuitenkin tärkeää hylätä nämä houkutukset ja jatkaa oikeudenmukaisuuden ja vapauden puolesta taistelemista. Kehittäköötit itsään kaikilla aloilla; heillä on oltava laaja yleissivistys ja heidät on varustettava tiedolla. Maailma muuttuu heidän käsissään. Kaikista vastoinkäymisistä huolimatta heidän on pysyttävä oikeaksi tietämällään tiellä.

4. Mikä on vaikeinta ihmisoikeusaktivismissa, jota teet Turkin ihmisoikeusloukkausten suhteen?
Vaikeinta on se, että perheeni ja läheiseni elävät Turkin hallinnon painostuksen alla. Äitini, isäni ja sisareni asuvat Turkissa, enkä ole nähnyt heitä 10 vuoteen. Monet ihmiset kysyivät minulta: 'Voisitko vetäytyä ja olla hiljaa?' Vastasin heille näin: Kyllä, perheeni on minulle hyvin tärkeä, mutta he ovat vain yksi perhe. Turkissa on tuhansia äitejä, isiä ja lapsia, jotka ovat vankiloissa vaikeissa olosuhteissa. Siksi ihmisoikeustaisteluni ei koske vain omaa perhettäni, vaan kaikkia näitä viattomia ihmisiä.

5. Mikä on mielestäsi tärkein ratkaistava ongelma Turkissa?
Tärkein ratkaistava ongelma on viattomien ihmisten ja poliittisten vankien vapauttaminen. Tällä hetkellä Turkissa on satoja lapsia, jotka kasvavat vankiloissa äitiensä kanssa. Näiden lasten tulisi leikkiä puistoissa, ei kasvaa vankiloissa. Turkin on palattava demokratian ja oikeusvaltioperiaatteisiin. Lisäksi Turkki, joka on Naton jäsen, ei tällä hetkellä toimi Naton arvojen mukaisesti. Toivon, että jonain päivänä Turkki palaa näihin arvoihin.

6. Sinulla on suuri seuraajakunta urheilumaailmassa. Miten saat heidät osallistumaan ihmisoikeustaisteluusi? Miten tavoitat erityisesti nuoria?
Urheilumaailmassa monet, erityisesti joukkuetoverini, eivät aluksi ymmärtäneet täysin ihmisoikeusasioita. Useimmat ihmiset luottavat vain sosiaalisen median kautta saamaansa tietoon. Tehtäväni on ensin edustaa itseäni ja arvojani mahdollisimman hyvin ja sitten kertoa näistä asioista ympärilläni oleville ihmisille. Tämä ei kuitenkaan saa olla yksipuolista; minun täytyy myös oppia ja ymmärtää muiden ihmisten ongelmia. Kun puhun esimerkiksi afroamerikkalaisten kanssa heidän historiallisista vaikeuksistaan, kykenen tuntemaan enemmän empatiaa. Samoin, kun keskustelen holokaustista selviytyneiden juutalaisten tai muiden vainojen kohteeksi joutuneiden ihmisten kanssa, voin kytkeä heidän kokemuksensa omaan taisteluuni. Näin ihmisoikeustaistelu vahvistuu molemminpuolisen ymmärryksen ja yhteistyön kautta.

Kuva: Together Platform

Kansainvälinen Naistenpäivä

Kirjoittaja: Huriye Genç

Together Platform, Kasiylös ja Afaes järjestivät 8. maaliskuuta Maailman aistenpäivän tapahtuman. Tapahtuma juhlittiin suurella innolla. Tapahtumaan osallistui yli 100 osallistujaa.

Together Platform, Kasiylös ja Afaes järjestivät 8. maaliskuuta Maailman naistenpäivän tapahtuman. Tapahtuma juhlittiin suurella innolla. Tapahtumaan osallistui yli 100 osallistujaa. Tohtori Cristal Spel ja tohtori Anna Lenkewitz-Salminen olivat puhujina. Käsiteltiin naisten ongelmia Turkissa ja eri puolilla maailmaa. Nähtiin Afrikan ja Turkin alueellisia pukeutumisperinteitä, musiikkiesityksiä sekä tarjoiltiin turkkilaisia ja afrikkalaisia ruokia. Tapahtuma loi pohjan uusien ystävyyssuhteiden ja -verkostojen syntymiselle.

Turku Together Platform and our partners AFAES ry and Earthangel of Finland celebrated ”International Women’s Day”. We talked about women who face oppression and injustice in Turkey and around the world. And together we wished for a more beautiful and peaceful world for women.

Maailman näistenpäivä jyväskylässä järjestettiin Monikko ry ja Together Platform vapaaehtoisina juhlia kansainvälisen naistenpäivän kunniaksi. Irma Hirsjärvi osallistui puhujana. Meillä oli mukava ja hauska päivä osallistujien kanssa.

Kansainvälistä naistenpäivää, 8. maaliskuuta, juhlittiin Oulussa Together Platformun järjestämän tapahtuman merkeissä. Klo 17 Tuira Kirkossa alkaneeseen tapahtumaan osallistui noin 40 vierasta. Illan aikana esiteltiin myös Together Platform ja Together lehti, ja näytettiin videoita sekä pidettiin esitelmiä naisten kohtaamasta väkivallasta ja epäoikeudenmukaisuudesta, naisten voimasta sekä historiallisista naisista, jotka ovat muuttaneet maailmaa. Ohjelman puhujana oli Prof. Dr. Anna Maija Lämsä, joka kertoi uransa kokemuksista ja piti esitelmän maailmanlaajuisesta naisten tasa-arvosta. Ohjelman lopuksi järjestetyssä Kahoot-kilpailussa voittanut vieras sai palkinnoksi elokuvalipun. Esitelmien jälkeen vieraille tarjottiin makeisia, napostelтavia, teetä ja kahvia. Tarjoilujen lomassa käydyissä keskusteluissa lähteville vieraille jaettiin ruusuja.

Kuva: Together Platform

Kuva: Together Platform

IFTAR HELSINKI

Kirjoittaja: Huriye Genç

Finpolarin Iftar toi taiteen, politiikan ja koulutuksen maailmat yhteen.

Suomessa toimiva Finpolar kulttuuriyhdistys kokosi monia suomalaisia SKY:n ja Harmony Artin järjestämään iftar-ohjelmaan. Hämeenkylän koulussa järjestetylle kolmannelle iftarillalliselle teemalla ”Rauha, yhdessäelämisen kulttuuri ja yhteistyö” osallistui paljon vieraita. Mukana olivat Vantaan entinen pormestari ja Helsingin kaupungin apulaiskaupunginjohtaja, Hämeenkylän koulun rehtori Pasi Majasaari sekä ”Vuoden tytöksi” vuonna 2023 valittu Ritva Viljanen.

Iftariin osallistui noin 250 henkilöä taiteen, urheilun, koulutuksen ja terveyden maailmasta ja solidaarisuuden tärkeyttä korostettiin.
Nauti perinteisen ramadankulttuurin kimaltelevista esityksistä iftarissa Anatolian lintujen äänien kera.Huilukonsertin ja nukketeatterin jälkeen toivotettiin ja rukoiltiin rauhan ja veljeyden puolesta.

Kuva: Together Platform

Kuva: Together Platform

PAKOLAISPÄIVÄ

Kirjoittaja: Huriye Genç

Kuva: Together Platform

Kuva: Together Platform

Ilta alkoi Story Sharing Cafélla, hauskalla matalan kynnyksen tapahtumalla, jossa pääsi juttelemaan uusien ihmisten kanssa eri puolilta maailmaa. Lavalla kuunneltiin myös päivän teemoihin liittyviä puheita ja tarinoita.Tarinoiden jakamisen jälkeen ohjelma jatkui elävän musiikin illalla. Musiikin avulla luotiin uusia väyliä vuorovaikutukseen ja löydettiin voimaa nykyiseen pimeään aikaan, jossa ihmisoikeudet ja ihmisoikeus ovat uhattuna, jopa halveksittuina. Keskellä sotia ja epäinhimillistä politiikkaa tarvitsemme tapahtumia, jotka luovat jälleen ihmiskunnalle toivoa ja rakentavat yhteyksiä. Tilaisuudessa oli tarjolla ruokaa ja juomaa. Ruoan valmistaa Silti minä nousen ry, joka tekee solidaarisuutta Afganistanin koulutuksen hyväksi. Vapaaehtoisia lahjoituksia tehtiin ruokaan ja juomaan. Kaikki lahjoitukset menivät afganistanilaista koulua tukevan Silti minä nousen -yhdistyksen pienelle kokoelmalle: Rahnaward-e-Noorille Ghorin maakunnassa. Uutisia rasistisesta maahanmuuttopolitiikasta, syrjinnästä ja oikeuksien polkemisesta kuultiin ympäri maailmaa. Euroopassa rakennetaan aitoja. Samaan aikaan konfliktit, vaino ja ilmastonmuutos pakottavat ihmiset etsimään turvaa. Tapahtuman viesti on, että nyt tarvitaan enemmän kuin koskaan aktiivista solidaarisuutta pakolaisten ja siirtolaisten oikeuksien puolustamiseksi. Koska rohkeus ei tunne rajoja. Tapahtuman järjestivät Amnesty Internationalin Suomen osasto, Story Sharing Universum Silti minä nousen ry ja MIITTI (Pro Lapinlahti ry).

Tapahtuman viesti on, että nyt tarvitaan enemmän kuin koskaan aktiivista solidaarisuutta pakolaisten ja siirtolaisten oikeuksien puolustamiseksi.

Dialogille ja Rauhalle Omistettu Elämä:

Fethullah Gülen Hocaefendi

Kirjoittaja: Adem Elitok
Kääntäjä: Selim Temiz

Fethullah Gülen Hocaefendi on yksi modernin maailman merkittävistä ajattelijoista ja hengellisistä johtajista. Anatolian kulttuuriperinnöstä vaikutteita saava Gülen on tuonut islamin yleismaailmalliset arvot uudelleen esiin nykymaailmassa ja korostanut rakkautta, suvaitsevaisuutta ja rauhaa. Hänen opetuksensa tähtäävät yhteiskuntien ja yksilöiden uudelleenrakentamiseen sekä rauhan, harmonian ja oikeudenmukaisuuden edistämiseen.

Gülenin visio vaatii kohtaamista modernin maailman kanssa tinkimättä uskonnon ydinajatuksista. Gülenin ympärille kokoontuneet vapaaehtoiset, jotka kannattavat eri etnisten, uskonnollisten ja kulttuuristen erojen ylittämistä ja yhteisen inhimillisen perustan puolustamista, työskentelevät yli 160 maassa koulutuksen, terveyden ja humanitaarisen avun parissa. Tämän yhteisön, jota kutsutaan Hizmet-liikkeeksi, perustamat koulutuslaitokset tarjoavat mallin, jossa akateemisen menestyksen lisäksi painotetaan myös moraalista kehitystä, yhteiskunnallista vastuuta ja suvaitsevaisuutta. Lisäksi Gülenin inspiroimat vuoropuhelukeskukset ovat tärkeitä foorumeita, joissa eri uskontojen ja kulttuurien ihmiset voivat kohdata ja ymmärtää toisiaan.

Vainoa ja Panettelua Turkissa

Monien vuosien ajan Gülen ja Hizmet-liike ovat omistautuneet sosiaalisen rauhan rakentamiseen, koulutuksen laadun parantamiseen ja humanitaarisiin projekteihin Turkissa, mutta viime vuosina he ovat kohdanneet vakavaa painostusta ja panettelua. Heinäkuun 15. päivän 2016 vallankaappausyrityksen jälkeen liiketä syytettiin ”terrorismista” ja kohdistettiin laajoja vainoja ja laittomia toimia sitä vastaan. Tänä aikana Gülen Hocaefendi on kärsivällisesti jatkanut ihmisten kutsumista rauhaan, järkeen ja oikeudenmukaisuuteen. Aktiivinen kärsivällisyys vainoa ja panettelua vastaan on tullut symboliksi ihmiskunnan ja rauhan puolesta.

Kuva: Herkul.org

Gülenin Yleismaailmallinen Perintö: Yhdessä Elämisen Kulttuuri

Fethullah Gülenin visio ei koske vain muslimiyhteisöjä, vaan myös koko ihmiskuntaa, joka arvostaa yleismaailmallisia arvoja. Gülenin suurin toive on luoda maailma, jossa viha ja katkeruus väistyvät rakkauden, suvaitsevaisuuden ja oikeuden tieltä. Hän uskoo sydämestään, että eri uskontojen ja kulttuurien on mahdollista elää yhdessä rauhassa ja kutsuu kaikkia oppilaitaan ja kannattajiaan työskentelemään näiden ihanteiden puolesta.
Gülen uskoo, että dialogi ja suvaitsevaisuus ovat korkeimpia arvoja ja että ihmiskunta tarvitsee näitä arvoja nyt enemmän kuin koskaan. Hänen uskonsa toimii sillanrakentajana eri yhteiskuntaryhmien välillä.

Johtopäätös

Fethullah Gülen Hocaefendi ja Hizmet-liike ovat yleismaailmallinen rauhan kutsu, joka yhdistää ihmiskuntaa. Gülenin edustamat arvot ehdottavat konfliktin sijasta dialogia ja syrjinnän sijasta yhtenäisyyttä. Hänen viitoittamallaan tiellä ihmiset, jotka elävät rauhan, suvaitsevaisuuden ja veljeyden ihanteiden mukaisesti, kantavat hänen opetuksiaan kuin lippua. Tämä perintö on rakkaudella muovattu arvo ihmiskunnalle ja tarjoaa perustan rauhalliselle tulevaisuudelle.

Fethullah Gülen Hocaefendin kuoleman jälkeen johtajat ja tunnetut ihmiset kaikkialta maailmasta julkaisivat surunvalitteluviestejä.

Myös MTV-kanava raportoi asiasta otsikolla ”Erdoganin Turkin suurin vihollinen kuoli.” Uutisessa sanottiin: ”Gülen rakensi vaikutusvaltaisen islamilaisen liikkeen Turkissa ja sen ulkopuolella. Gülenin perustama Gülen-liike nousi esiin Ruotsin NATO-jäsenyysprosessin aikana. Turkki vaati, että Ruotsi palauttaa Gülen-liikkeen jäseniä, mikä viivytti Ruotsin liittymistä liittoumaan merkittävästi.”

Yhdysvaltojen johtavista sanomalehdistä Washington Post omisti laajan osan Fethullah Gülen Hocaefendin poismenolle. Artikkelissa todettiin: ”Fethullah Gülenin perhe, ystävät ja seuraajat kokoontuivat tällä viikolla

Kuva: Herkul.org

Kuvat: Adem Yavuz Arslan-TR724

kunnioittamaan vaikutusvaltaista turkkilaista hengellistä johtajaa ja islamin oppinutta, joka menehtyi maanpaossa Yhdysvalloissa... Torstaina suuri väkijoukko kerääntyi Fethullah Gülenin haudalle yrittäen saada vielä yhden mahdollisuuden osoittaa kunnioituksensa tälle vaikutusvaltaiselle turkkilaiselle uskonoppineelle ja islamilaiselle oppineelle, joka kuoli tällä viikolla Yhdysvalloissa maanpaossa.

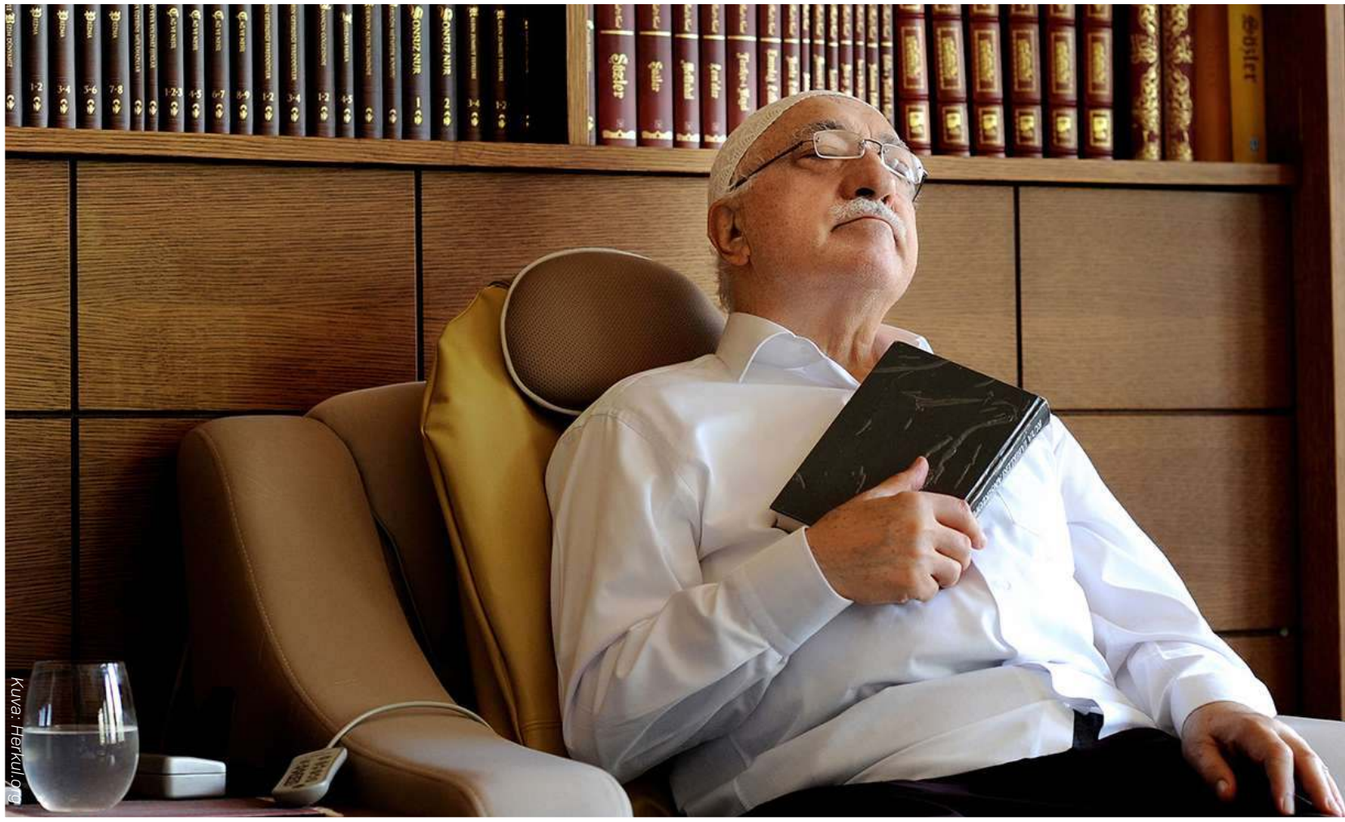
The Times omisti Fethullah Gülen Hocaefendille puoli sivua. Uutisessa käytettiin väliotsikkoa: ”Gülen edisti suvaitsevaisempaa islamia tukemalla tiedettä ja vapaata markkinataloutta.” Artikkelissa sanottiin muun muassa: “Fethullah Gülen omisti elämänsä islamille ja koulutukseen keskittyneelle Hizmet-liikkeelle. Aluksi imaamina toiminut Gülen pyrki 1970-luvulla levittämään islamin tulkintaa, joka tuki suvaitsevaisuutta, tieteellistä ajattelua ja koulutuspalveluja. Hän perusti asuntoloita köyhille opiskelijoille Turkissa ja avasi useita kouluja.

The Economist: ”Fethullah Gülen oli opetuksillaan Turkin toiseksi vaikutusvaltaisin mies... mutta elämänsä viimeisinä vuosina tämä viisas ja saarnaaja oli etsitty mies maanpaossa.”

Sudhındra Bhadorla, sosialisti-johtaja ja kirjailija:
”Sain suru-uutisen suuren oppineen Gülenin poismenosta. Tämä on erittäin surullista. Hänen poismenonsa jättämä aukko on vaikea täyttää. Häntä tullaan kunnioittamaan ja muistamaan ylevänä sieluna. Kaipaamme hänen ohjaustaan rauhan ja myötätunnon saralla.”

Lantosin ihmisoikeusjärjestö, merkittävä ihmisoikeusjärjestö Washingtonista:
”Gülen-yhteisölle otamme osaa heidän johtajansa Fethullah Gülenin kuoleman johdosta. Hänen omistautumisensa demokratialle, koulutukselle, uskontojen väliselle vuoropuhelulle sekä tieteen ja uskonnon väliseen harmoniaan on inspiroinut miljoonia seuraajia, ja hänestä tuli merkittävä ääni Turkin kasvavaa autoritaarisuutta vastaan.”

Joyce M. Davis, World Affairs Council -neuvoston johtaja ja toimittaja:
”Kirjoituksessaan ‘Miljoonat surevat maailmanlaajuisen rauhanliikkeen johtajaa, joka asui Pennsylvaniassa,’ hän kertoo Gülenin taistelusta maailmanrauhan puolesta ja hänen rohkeasta vastarinnastaan

Kuva: Herkul.org

Erdoganin hallintoa vastaan ja toivoo hänelle rauhaa.”

Tim Cartwright, Victorian osavaltion entinen poliisipäällikkö:
”Olen ylpeä suhteistani Gülen-liikkeeseen ja pidän niitä yllä. Olen monien arvostettujen ihmisten joukossa, jotka seuraavat Gülenin filosofiaa. Olen nähnyt todisteita yhteisöämme rakentavasta ja osapuolia yhdistävästä työstä.”

Dr. Ranjana Kumari, Intian tunnettu naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon puolustaja ja akateemikko:
”Kuuluisa islamin oppinut Fethullah Gülen kuoli 20. lokakuuta 2024. Hänen opetuksensa ovat vaikuttaneet moniin ihmisiin ympäri maailmaa. Levätköön rauhassa, ja hänen perintönsä jatkukoon tulevien sukupolvien inspiraationa.”

Dr. S.Y. Quraishi, Intian entinen vaalikomissaari:
”Tämä on äärimmäisen surullinen uutinen. Herra Gülen työskenteli kuusikymmentä vuotta uskontojen välisen harmonian puolesta. Hänen inhimillistä lähestymistapaansa arvostetaan ympäri maailman. Toivon hänelle korkeaa asemaa tuonpuoleisessa.”

Katy Egea, akateemikko Itävallasta:

”Herra Gülenin laaja kirjallinen tuotanto on pysyvä perintö ihmiskunnalle. Nämä teokset näyttävät, kuinka rakkaus ja myötätunto avaavat ovia ja kuinka vuoropuhelu ja erilaisuuden arvostaminen ovat mahdollisia. Ne eivät vain innoita meitä olemaan muutoksen edelläkävijöitä yhteisöissämme, vaan myös osoittavat, kuinka voimme rakentaa sopusointuisempia ja yhtenäisempiä yhteiskuntia. Häntä tullaan kaipaamaan syvästi.

Kuva: Adem Yavuz Arslan-TR724

Tenkil Museo

Haastattelija: Selda K.

Voisitko kertoa itsestänne? Kuka te olette?

Tulay Acikkollu:
Olen Tulay Acikkollu. Työskentelin uskonnollinen kulttuuri ja moraalinen tieto opettajana 15 heinäkuuhun (2016) (vallankaappausyritys) asti. Vallankaappausyrityksen jälkeen minut julistettiin terroristiksi ja erotettiin töistäni. Mieheni, joka pidätettiin Gulen-liikkeen jäsenyyden vuoksi, kuoli kidutuksen seurauksena pidätyskeskuksessa 5 elokuuta 2016. Sen jälkeen, olen aloittanut oikeus prosessin kiduttajien rankaisemiseksi. Turkissa oleva vaino jatkuu, enkä halunnut olla siitä hiljaa. 23 vuoden virkamieselämäni jälkeen huomasin olevani ihmisoikeusaktivisti näiden tapahtumien vaikutuksen alaisena. Yritin sekä käynnistää oikeusprosesseja kansainvälisellä alustalla, että saada uhrien äänet kuuluvin, koska omassa maassani laki ei toimi. Kun olin tässä kamppailussa, puolestani nostettiin oikeusjuttu. Emme saaneet asua vapaasti kotimaassamme meidän oli lähtevä lasten kanssa ulkomaille. Nykyään jatkan laillisten oikeuksieni hakemista ja Turkissa tapahtuvista ihmisoikeusloukkauksien ilmoittamista. Kuten Tolstoi sanoi, että jos tunnet kipua, olet elossa. Jos tunnet muiden ihmisten tuskaa, olet ihminen. Omaksumalla tämän päätin aktivoida aktiivisen kärsivällisyyden käsitteen, enkä halunnut istua kotonani peloissani kuten Fethullah Gulen suositteli. Tiedämme historiaa lukemalla, että vapautta ei anneta meille hopealautasella. Jos me emme ole yhtä rohkea kuin julmuuksia, tämä julmuus jatkuu. Näin olleen, pidän "Tenkil" Museon tehtävää ja visiota vapauden ja demokratian nimissä erittäin arvokkaana. Minulla on kunnia osallistua tähän tehtävään. Mieheni kiduksessa rikki menneet silmälasit ja hänen veriset vaatteensa ovat esillä museossa. Kun otin silmälasit poliisilta, otin sen kuvan ja sanoin, että näistä silmälaseista tulee julmuuden symboli. Tosissaan, nyt nämä silmälasit ovat täyttävät velvollisuutensa ilmoittaa julmuutta. Pyritään tästä eteenpäin yhdessä, erityisesti tulevien sukupolvien vuoksi, sekä onnelliseen, että rauhalliseen maailmaan, jossa ei ole julmuutta ja sotia eikä tällaisia museoita tarvitse perustaa.

Kuva: Together Platform

Gonca Kara:
Olen Gonca Kara. Työskentelin Gulen-liikkeen yksityisessä koulussa lastentarhan opettajana. Vuonna 2016 heinäkuun 15.päivän jälkeen Turkissa on ollut lukuisia vääryyksiä. Näiden seurauksena minut tuomittiin 6 vuodeksi, 10 kuukaudeksi, 15 päiväksi vankeuteen työskentelystäni näissä kouluissa. Päätin lähteä ulkomaille koska en halunnut olla poissa lapsistani. Valitettavasti vuonna 2019 syyskuutta onnettomuuden seurauksena matkustaessamme ulkomaille veneellämme menetin sekä 6-vuotiaan poikani, että 8-vuotiaan tyttäreni. Suuri suruni antoi minulle vastuun sekä kuolleiden lasteni muistosta, että samanlaista surua kokeneiden perheiden puolesta. Siitä päivästä lähtien olen yrittänyt parhaani, koska haluan olla sekä äitien, joiden lapset ovat kuolleet samassa tilanteessa, että lapsien ääniä, jotka ovat kuolleet. Tutustuin Tenkil museoon onnettomuuden jälkeen. Lähetin tuolloin lasteni viimeiset tavarat mukanani Belgiaan näyttelyyn. Olen työskennellyt museossa vapaehtoisena vuodesta 2020 lähtien. Tämä vastuu, jonka hankin elämäni tuskallisimpana aikana, oli kamppailu ei vain minulle, vaan kaikille, jotka ovat kokeneet samanlaisia suruja. Joten Tenkil museo on aktiivinen, elävä ja konkreettinen tulos tästä taistelusta.

2. Mikä on Tenkil Museon perustamistarina?

Tulay Acikkollu:
Vuonna 2016 15 heinäkuuden jälkeen Turkissa olevia tyrannoiden takia Tenkil museo perustettiin. Museon tavoitteena on se, että Turkissa olevia tyrannoiden maailman yleisölle ilmoittamiseen. Museo on vastarinnan symboli, joka todistaa Gulen liikkeen jäseniä vastaan suoritettua "Tenkil" katastrofiksi. Tenkil tarkoittaa tämän ryhmän systemaattista tuhoamista, poistamista, rajaamista, jotta se ei enää koskaan kasvaa. Erdoganin hallituksen kohteena oleva prosessi ontasolla, joka olisi rikos ihmisyyttä vastaan. Museomme syntyi rohkeiden toimittajien, vapaehtoisten, ja ihmisoikeusaktiivistien avulla keräämällä uhrien tarinoita ja dokumentoimalla sekä tallentamalla mitä tapahtui julmuuden jatkuessa. Museon perustaminen perustuu aktiivisen kärsivällisyyden ja aktiivisen toivon käsitteisiin, jotka edustavat vastarintaa ja toivoa julmuuden keskellä ja sen jatkuessa. Tenkil Museo nimellä tämä riippumattomien toimittajien käynnistämä aloite (vuonna 2020, Frankfurtissa) jatkaa voittoa tavoittelemattomana yleishyödyllisenä yhdistyksenä.

3. Mikä on Tenkil-museon tarkoitus ja tehtävä?

Gonca Kara:
Tenkil museon päätarkoitus on se, että Turkissa vuodesta 2016 lähtien jatkunut julmuuksien ja ihmisoikeusloukkauksien dokumentoiminen, maailman yleisölle niistä ohjeistaminen, joten uhrien ihmisien tarinoita ei unohdeta. Museon tehtävänä on lisätä yhteiskunnallista tietoisuutta julmuuksien toistumisen estämiseksi tulevaisuudessa, mahdollistaa totuuden näkeminen ja myötävaikuttaa uhrien oikeuden etsintään. Museona väitämme, että tätä synkkää ajanjaksoa ihmiskunnan historiassa ei pidä unohtaa ja kärsimykset tulee tunnustaa sosiaalisen rauhan turvaamiseksi. Pyrimme myös sekä edistämään sosiaalista paranemisprosessia välittämällä tuleville sukupolville tänä aikana koetut rikokset ihmisyyttä vastaan, että pyrimme estämään muita joutumasta kokemaan näitä suruja.

Kuva: Together Platform

4. Miksi museon nimi on Tenkil? Mitä se tarkoittaa?

Tulay Acikkollu:
"Tenkil" on turkin kieleltä tuleva sana, joka tarkoittaa tuhoaminen tai hävittäminen. Tämä termi viittaa joukkovainoon ja ihmisoikeusloukkauksiin, joita Erdoganin hallitus harjoittaa Gülen-liikkeen jäseniä vastaan. Tenkilillä tarkoitetaan ryhmän systemaattista poistamista yhteiskunnasta, syrjäytymistä julkisesta elämästä ja tuhoamista. Museon nimi on symboli, joka parhaiten kuvastaa ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten ja julmuuden laajuutta. Museon tavoitteena on pitää elossa tuhoamista yrittäneiden ihmisten muisto ja lisätä yhteiskunnallista tietoisuutta, jotta nämä kärsimykset eivät toistu. Kuvaillessaan Tenkilin katastrofia, ystävämme, joka on ihmisoikeusloukkausten museologian asiantuntija, määritteli Tenkilin "kaikkien mahdollisuuksien katoamiseksi, jotta henkilö ei voi enää juurtua maaperään ja kantaa hedelmää ja kaikki silmut ennen kuin ne alkavat kukkia", tämä ilmaus selittää mielestäni selvästi Tenkilin merkityksen.

5) Mitä museossa on esillä?

Tulay Acikkollu:
Tällä hetkellä museossa oleva näyttelyssä 792 symbolia teosta, jotka kuvastavat

Kuva: Together Platform

karkotuskatastrofin aikana tapahtuvaa julmuuksia uhriksi joutumista ja ihmisoikeusloukkauksia. Museossa esitetään henkilökohtaisia esineitä muun muassa kidutettujen ihmisien vaatteita, pidätettyjen henkilökohtaisia tavaroita, kirjeitä, valokuvia ja asiakirjoja, jotka kuvaavat uhrien kokemia tragedioita. Henkilökohtaiset jäännökset, erityisesti uhrien perheiden omaisille kuuluvat, sisältävät koetun sorron fyysisiä jälkiä. Esimerkiksi kidutuksessa särkyneet silmälasit, veriset vaatteet, uhrien kirjeet ja valokuvat, kuten miehenikin, ovat esillä konkreettisina muistoina ja kiistattomina todistajina tästä prosessista. Museo kutsuu yhteiskuntaa kohtaamaan tapahtumia näillä julmuutta ja uhriksi joutumista symboloivilla teoksilla.

6. Miten valitset museossa näytteillä olevat symboliset esineet?

Gonca Kara:
Nämä esillä olevat pyhäinjäännökset, joilla on korkea henkinen arvo ja symbolinen voima, on kerätty uhrien perheiltä, sukulaisilta ja vapaaehtoisilta. Nämä jäännökset ovat henkilökohtaisia jäänteitä, jotka edustavat parhaiten Tenkilin katastrofissa koettua tuskaa ja julmuutta. Esimerkiksi uhrien henkilökohtaiset tavarat, kuten heidän veriset vaatteeteensa tai viimeiset kirjoitetut kirjeensä, lahjoitetaan museolle ja asetetaan näytteille. Vapaaehtoiset toimittajat ja ihmisoikeusaktivistit pyrkivät myös dokumentoimaan tämän prosessin ja osallistumaan tarinoiden ja esineiden keräämiseen. Jokainen esine on sijoitettu museoon katastrofin todistajaksi ja paljastaa sorron jälkiä.

7. Kuinka monta ihmistä Tenkil-museo on saavuttanut tähän mennessä? Mihin tapahtumiin osallistuit? Millaista työtä teit?

Tulay Acikkollu:
Tenkil-museo on saavuttanut tähän mennessä tuhansia ihmisiä ja osallistunut moniin kansainvälisiin tapahtumiin. Tärkeissä kansainvälisissä näyttelyissä, kuten Gestapon vankilassa Saksassa

Kuva: Together Platform

Kuva: Together Platform

järjestetyssä näyttelyssä, Tenkilin uhrien tarinat on tuotu maailman yleisölle tähän mennessä viidessä näyttelyssä. Kuten Suomessa oleva "World Villiage Festival" in avulla tavoitimme satoja ihmisiä telttakonseptilla. Haluamme käyttää tilaisuutta hyväkseni kiittääksemme Together-aloitetta. Museon tavoitteena on järjestää erilaisia tapahtumia lisätäkseen tietoisuutta ihmisoikeusloukkauksista ja varmistaakseen, ettei julmuutta unohdeta. Meillä on modulaarinen näyttelykonsepti, ja kattavan Tenkil Disaster -näyttelyn lisäksi meillä on myös erilaisia temaattisia näyttelyitä, kuten Vastarintaja rohkeussankarit Tenkilin katastrofissa, Selviytymistaistelu, Naisena Tenkilkatastrofissa. Lisäksi museossa tehdään ammattimaista museotyötä ja jokainen esillä oleva jäänne suojellaan tarkasti ihmisoikeusloukkausten todistajana. Näytätellessämme olevat 792 pyhäinjäännöstä kertovat erillisiä tarinoita uhriksi joutumisesta. Tavoitteenamme on siirtää tämän kamppailun tuleville sukupolville, ja tässä suhteessa työmme nuorten kanssa on meille elintärkeää. Toteuttamamme nuorille suunnatut hankkeet, joihin osallistui yli 50 nuorta, ja heidän vapaaehtoinen osallistumisensa näyttelyihimme ovat meille erittäin arvokkaita ja ovat selvä osoitus siitä, että olemme tässä yhteydessä oikealla tiellä. Tenkilin muistokeskus, vuonna 2020 toteuttamamme Tenkilin katastrofissa kuolleiden vuoksi toteutettu hanke, on edelleen toimintamme perusta. Uhrien nimet ja tarinat säilytetään tässä tietokannassa yksityiskohtaisten asiakirjojen kanssa. Tämä muistopaikka kunnioittaa heidän muistoaan ja muistuttaa meitä siitä, että tällaisia tragedioita ei saa toistaa.

8. Millaisen kokemuksen odotat tarjoavasi vierailijoille tässä museossa? Voisitko kertoa meille kävijöiden kokemuksista heidän näkökulmastaan?

Gonca Kara:
Vierailijoille tarjotaan mahdollisuus kokea läheltä Tenkil katastrofin aikana koettua suruja ja julmuutta. Museossa esillä olevat henkilökohtaiset tavarat ja asiakirjat kuljettavat kävijät suoraan julmuuden keskelle. Koskettamalla kidutettujen ihmisten vaatteita, silmälaseja ja kirjeitä vierailijat kokevat näiden ihmisten kokeman syvän tuskan. Tämä kokemus jättää syvät jäljet vierailijoiden omaantuntoon ja auttaa heitä lisäämään tietoisuutta julmuutta vastaan. Vierailijat kohtaavat rikokset ihmisyyttä vastaan ja ymmärtävät syvemmin, että yhteiskunnan on otettava vastuu oikeuden toteutumisesta. Näyttelyalueen lisäksi museo toimii sieluntutkinnan ja vastakkainasettelun paikkana julmuuden edessä.

9. Onko olemassa Tenkil-museon kaltaisia museoita? Mikä erottaa Tenkil-museon muista museoista?

Tulay Acikkollu:
Maailmassa on samanlaista museoita muun muassa Holokost, Apartheid, kuitenkin Tenkil museo on ensimmäinen ja ainoa museo, joka dokumentoi Gülen-liikkeen jäseniin kohdistuvaa systemaattista julmuutta ja yrittää tehdä sen kansainvälisten standardien mukaisesti. Kun muut museot keskittyvät menneisyydessä koettuun kärsimykseen, Tenkil-museo korostaa, että tapahtumat jatkuvat edelleen ja pyrkii lisäämään aktiivista tietoisuutta julmuuden lopettamiseksi. Voidaan sanoa, että Tenkil-museo on aktiivisen vastarinnan toteutus.

10. Onko teillä museoon liittyviä tavoitteita, unelmia tai projekteja, joita harkitset toteuttavasi tulevaisuudessa?

Gonca Kara:
Kuten tiedätte, olemme edelleen kiertävä museo. Tenkil-museon tulevaisuuden suurin tavoite on kehittyä aina pysyvästi avoinna olevaksi museoksi ja tehdä todistus julmuutta ja ihmisoikeusloukkauksista pysyväksi. Museo pyrkii myös vahvistamaan taloudellista ja institutionaalista rakennettaan saattamalla päätökseen perustamisprosessin. Tämä mahdollistaa vain museon rakenteen, joka palvelee nykypäivän lisäksi myös tulevaisuutta ja järjestää enemmän ihmisoikeusalan tapahtumia. Museona se pyrkii myös järjestämään kansainvälisiä näyttelyitä Tenkilin katastrofin tunnetuksi lisäämiseksi ympäri maailmaa ja tietoisuuden lisäämiseksi ihmisoikeuksista. Näillä tavoitteilla Tenkil-museo jatkaa ihmisoikeuksien ajamista, sosiaalisen muistin säilyttämistä ja oikeudenmukaisen maailman jättämistä tuleville sukupolville.

Kuva: Together Platform

Hiljaiset Huudot:

Turkissa Tapahtuneista Ihmisoikeusloukkauksista Kertova Telttamuseo

Kirjoittaja:Yasemin Kaplan

24.–25. toukokuuta 2024 Helsingin Maailma kylässä -festivaalilla Together Platformin ja Tenkil-museon yhteistyössä järjestetty telttamuseotapahtuma kiinnitti huomiota Turkissa tapahtuviin ihmisoikeusloukkauksiin. Tämä tapahtuma pyrki lisäämään tietoisuutta esittelemällä uhrien henkilökohtaisia esineitä ja kertomalla heidän kohtaamistaan tragedioista vierailijoille. Näytillä olevat esineet eivät olleet vain henkilökohtaisia muistoja, vaan ne toimivat myös vakavien ihmisoikeusloukkausten hiljaisina todistajina.

Museossa oli esillä esineitä useilta henkilöiltä, jotka ovat olleet merkittäviä hahmoja ihmisoikeuksien puolustamisessa Turkissa. Näihin henkilöihin kuuluivat Professori Haluk Savaş, opettaja Gökhan Açıkkollu ja opettaja Halime Gülsu. He olivat symbolisia uhreja, jotka menettivät henkensä Turkin systemaattisten sortojen ja loukkausten seurauksena. Nuoret vapaaehtoiset kertoivat vierailijoille näiden ja muiden uhrien elämäntarinoita, tuoden esiin koetun sorron laajuuden. Tapahtumassa käsiteltiin myös ihmisten tarinoita, jotka vastustivat Turkin ihmisoikeusloukkauksia ja taistelivat oikeudenmukaisuuden puolesta laillisin keinoin. Opettaja Gonca Kara ja tohtori Ayça Güler jakoivat tarinansa siitä, kuinka he olivat pyrkineet oikeudenmukaisuuteen haastavien olosuhteiden keskellä. Nämä tarinat nousivat esiin symboleina taistelusta ihmisoikeuksien puolesta Turkissa. Tämä telttamuseo toi voimakkaasti esiin ihmisoikeusloukkaukset, tarjoten vierailijoille syvän tietoisuuden kokemuksen. Tenkil-museo on perustettu, jotta Turkin nykyisen hallituksen systemaattisen sorron kohteeksi joutuneiden uhrien äänet kuuluisivat. Sana ”Tenkil” tarkoittaa systemaattista sortoa, syrjäyttämistä, karkotusta ja tuhoamista. Se merkitsee juurien irrottamista ja ihmiselämän mahdollisuuksien täydellistä poistamista. Tenkil-museon tavoitteena on kertoa näistä sorroista maailmalle ja toimia muistutuksena ihmiskunnan väkivaltaisesta historiasta.

Edustaja Eva Biaudet puhui teltanmuseon tapahtumassa, joka nosti esiin ihmisoikeusloukkauksia Turkissa:
”Tänään täällä kokoontuminen tämän teltanmuseotapahtuman merkeissä, joka tuo esiin ihmisoikeusloukkauksia Turkissa, muistuttaa meitä maailmanlaajuisista epäoikeudenmukaisuuksista ja ihmisoikeusloukkauksista. On erittäin tärkeää saada mahdollisuus kuulla todellisten ihmisten, perheiden, äitien ja isien kokemia tragedioita. Uskon, että ihmisoikeuksia on pidettävä jatkuvasti esillä ja että hiljaisuus ei ole hyväksyttävää.
Kansainvälisten mekanismien ja ihmisoikeusvalvontajärjestelmien tulee nostaa tällaiset kysymykset esiin. Suomi on Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusverkoston jäsen ja pyrimme avoimesti keskustelemaan vaikeista asioista muiden maiden kanssa. Kuitenkin jotkut maat saattavat tuntea epämukavuutta näiden asioiden puhumisesta. Silti, meidän ei tule jäädä hiljaa ihmisoikeusloukkauksista.”

Kuva: Together Platform

Kuva: Together Platform

TENKIL

CHRONOLOGY OF A DEHUMANIZATION CAMPAIGN

December 2013

The persecution of the movement, inspired by Islamic scholar Fethullah Gülen, began with the 2013 corraption scandal. The public prosecuter's office along with the police uncovered an enormous level of corraption involving both Erdogan and other members of the AKP party. For the Islamic AKP goverment and Erdogan himself, it was unbearable that onother Muslim group stood to them and criticized actions.

21 December 2013

Erdogan publicly labels the movement for the first as **"paralel structure".**

In 2014

the fight against the "parallel structure" became the main agenda of the Turkish government.

As of March 2024,

many people in the hizmet movement became uncomfortable reading Gülen's writings in public, facing veerbal abuse and other similar negative reactions.
Erdogan has repeatedly called for a fight against the so-called parallel structure, describing the movement as a "cancer" and a major security threat to the state. The image of public enemy No 1 is constantly spread by Erdogan to depict the Gülen movement whose members as a result start to experience structural discrimination.

On January 2, 2015,

the National Security Concil (MGK) adds the designation "Parallel State Structure" (PYD)in the National Security Document.
From that point on, Gülen's writings became illegal for the state, but it was not easy to obscure or criminalize a scholar (along with the movement he inspired) who had been actively wrting and mobilizing people for social justice for over 40 years.

On November 30, 2015,

Erdogan uses a new term as he labels the movement "an illegal structure in a legal form/mask" for the first time on a TV program on ATV.
To brand the movement as a terrorist organization - despite the fact that the moveent's members had never resorted to violence during its 40 years of existence, including the last seven years in view of the crimes against humanity perpetrated against them which demonstrates furthermore the extent whihc non-violence is rooted their values.

On May 30, 2016,

the cabinet passed a resolution to define the movement as the "Fethullahist Terrorist Organization" (FETÖ), marking the culmination of defamation of the state's dehumanization narrative that began with the "parallel structure".
During this period of time, the movement was publicly insulted with more than 400 "designations" by Erdogan - the highest ruler in Turkey - a small selection of which is: Bloodsuckers, bloodsucking vampires, enemies of the state, cancerous tumors, infidels, traitors to the state, terrorists, pedophiles, viruses, agents of the West, son of Israel, putschists.

July 15, 2016,

A faild coup attempt occurs. Yhe circumstances have not been yet fully cleared. The government has been ignoring calls for independent investigations. More than 200 people lost their lives in the attempted coup. President Erdogan descibed the coup attempt as "God's blesing" and used the events as a pretext for a comprehensive persecution of the movement.
The Turkish government's hate speech and dehumanization campaigns against the Gülen movement are now at their peak: On the same night of the coup attempt, President ERdogan accused the movement of orchestrating the attempt without eny evidence or investigation. From that pont on, not only those with connection to the Gülen movement, but also those who refuse to label them as terrorists will be prosecuted and facing legal consequences. At this point, repression reaches unimaginable proportions and a reign of terror is established.

- **The Tenkil Catastrophe unfolds before everyone's eyes, but the society is silent.**
- **The dehumanization campaign has lost none of its intensity over the past ten years.**

ERDOGAN'S INSULTS/TERMS FOR THE GÜLEN MOVEMENT

BLOODSUCKERS
CANCERS
ENEMIES OF THE STATE
SONS OF ISRAEL
MURDERERS
VIRUSES
SERVANTS OF JEWS
CRUSADERS
PUTSCHISTS

BLOODSUCKING VAMPIRES
TRAITORS TO THE STATE
TERRORISTS
INFIDELS
HYPOCRITES
AGENTS OF THE WEST
ABUSERS OF CORPSES
SERVANTS OF VATICAN

TENKIL MUSEUM

UPSTANDERS

HEROES OF COURAGE & RESILIENCE

Together

CRITERIA FOR BEING CLASSIFIED AS A TERRORIST IN ERDOGAN'S TURKEY:

- Sending children to state-approved "Gülen" schools,
- helping with charity bazaars to enable poor students to study,

Giving donations to Gülen-affiliated charities that are accredited and certified both nationally and internationally,

- Having friends who were active in any "Gülen" institution,
- working in a company that subscribed to certain newspapers critical of Erdogan,
- mobilizing people to open schools in different parts of the world with donations,
- meeting once a week for a "Sohbet" (discussion group) with like-minded people,
- having a bank account with the state-approved bank Asya
- having been inspired by Gülen
- being member in a labour union
- signing a call for peace
- thinking critically of Erdogan,

or

Being denounced by someone who doesn't like you. This person could call the police and claim, without any evidence, that you have engaged in one of these "criminal activities."

These accusations could be enough to lose your job and be investigated for "terrorism". More than 2 million people are classified as terrorist in Turkey because of these criteria

THE TENKIL CATASTROPHE

TENKIL is the name of the crime*against humanity that has been committed recently and still continues to be committed in Turkey.

The government in Turkey has moved away from the separation of powers, law and democracy.
TENKIL, it is the bitter truth that every group and individual who does not comply with this process suffers.

TENKIL is an example of unlawfulness in which a government tries to demonize those who disagree with it and turn them into objects of hatred, by using all the legitimate and illegitimate means, and then push them to civilian death with a systematic and mass punishment where the law is not valid.

TENKIL, 3 Million 630 Thousand 737 books destroyed only on the grounds that they were published by an opposition publishing house.
TENKIL, 116 media outlets closed.
TENKIL, dismissal of 125 thousand civil servants by decree law.
TENKIL, the closure of more than 3000 of the country's most favorite educational institutions.

TENKIL, dismissal of 4643 judges and prosecutors.

TENKIL, the interrogation, detention and arrest of more than 2 million people on "terror charges".
THE TENKIL CATASTROPHE, the abandonment of hundreds of thousands of people to civilian death.
THE TENKIL CATASTROPHE is the dreadful face of the authoritarian Turkish government to silence any voices that oppose it.

Face of Courage

HALUK SAVAŞ

Professor Haluk Savaş, a distinguished psychiatrist and scholar, authored hundreds of articles and books, enriching the field of science. His career was abruptly interrupted when he was dismissed and subsequently arrested under a state decree, an event that deeply traumatized him. While in prison, he was diagnosed with cancer, compounding his struggles as he faced significant delays in receiving necessary medical care and underwent surgeries. Hindered further by a travel ban, he fought tirelessly to lift this restriction to continue his treatment abroad. Eventually, he was allowed to receive short-term treatment in Cologne. Despite a brief respite, he returned to Turkey to continue his fight for justice and human rights. Sadly, he passed away on June 20, 2020. Professor Savaş remains a symbol of resilience, never wavering in his commitment to stand against injustice.

TENKİL MUSEUM Together

Kuvat: Together Platform

Face of Courage

GÖKHAN AÇIKKOLLU

Gökhan Açıkkollu dedicated his life to education, striving to contribute positively to society. Tragically, he passed away due to the dire conditions he endured. A staunch advocate for truth, Gökhan resisted pressure to falsely implicate members of the Gülen Movement, even under severe torture. His bravery ended on August 5, 2016, when he succumbed to the brutal treatment he received in the Istanbul Security Directorate's detention room. Despite his health needs, including regular diabetes medication, prison authorities failed to provide the necessary care. Remarkably, months after his death, a court acquitted him, posthumously restoring his teaching credentials. The remnants of his ordeal, including his broken glasses, blood-stained shirt, and autopsy reports, painfully underscore the grave injustice of his death.

TENKIL MUSEUM Together

Kuvat: Together Platform

Face of Courage

HALİME GÜLSU

At just 34 years old, Halime Gulsu, an English teacher and one of the many affected by the Tenkil Catastrophe, tragically lost her life. Halime was known for her support of the families of political prisoners, aiding them through her efforts in cooking and selling food. Arrested with 80 other supportive women, she faced harsh conditions in prison. Suffering from systemic lupus erythematosus, Halime required regular medication, which was consistently denied despite repeated requests. Enduring two comas during her imprisonment, she was never released. Halime Gulsu passed away on April 28, 2018, in prison, her only 'crime' being her unwavering support for the oppressed.

TENKIL MUSEUM Together

Kuvat: Together Platform

Face of Resilience

AYÇA GÜLER

Dr. Ayça, a medicalspecialist in training, faced numerous challenges including the Tenkil Disaster, family health issues, and political pressures. Unable to practice in Turkey, she relocated with her family to a new country, seeking a fresh start and integration. Through unwavering determination alongside her husband, Dr. Ayça realized her dream of practicing medicine, overcoming significant barriers. Her story stands as a beacon of hope, perseverance, and courage, inspiring all who hear it.

TENKIL MUSEUM Together

Face of Resilience

GONCA KARA

Gonca Kara was a dedicated kindergarten teacher before her life was irrevocably changed by the events following the December 17-25 incident, which marked the beginning of the dehumanization of the Gulen Movement. After spending 1.5 years in hiding, she and her family made the harrowing decision to flee their homeland. Tragically, during their crossing to Greece across the Aegean Sea, their boat sank, leading to a devastating accident. For 11 grueling hours, the 19 passengers awaited rescue, during which time Gonca lost her two eldest children. Today, Gonca serves as the chairman of the board of directors for the Tenkil Museum Association. Turning her profound grief into action, she tirelessly works to ensure that no one else endures the hardships she faced.

TENKIL MUSEUM Together

Hope and Justice:

Betül Güler on the Tenkil Museum and Together Platform

This radio program was carried out on 26.5.2024 by Kyläradio 2024 (Lähiradio 100.3MHz) which is a broadcasts the MaailmaKylässä festival.

Kuva: Freepik

We are interviewing Betül Güler now, My guest is Betül Güler from Together Platform. Tell me a bit about you?

- So my name is Betül Güler. I am 23 years old. I lived my whole life abroad and I was born in Nigeria. We moved to Jordan, then to England. We lived in Latvia, Sweden, Cambodia, Turkey and now we live in Finland. My parents have been teachers. And because of that, I've moved a lot from country to country. We're in Gülen movement . If I can explain, the Gülen movement is basically; its philosophy is universal peace and we believe that we can achieve that through education.

OK. What is together platform?

- We are here with Tenkil Museum. Together is an organization grounded in 2018 in Finland. Its aim is to make democratic ideals, global human rights activism and Tenkil Museum is grounded in Germany, 2019 and in entomology Tenkil means genocide and its aim is to spread awareness about the genocide in Turkey through museum exhibition.

How long have you done this?

- For Tenkil has been going on since 2019, so five years and together platform 6 years

OK. How did you make this Together platform ?

- Together platform is created by the people who try to escape Turkey to find justice.

What is your goal?

- Our goal is well, at least since this year's theme is the courage we are going to be inspired by this, we wanted to inform people about what happens in Turkey and the heroes who tried to escape to Turkey facing these injustices such as Gökhan açıkkollu. I can tell about him a little bit. He dedicated his life to education. He passed away in custody due to the bad conditions. He didn't receive his medications, and he died eventually. And also, just because Turkey is not in a war and is partially geographically part of Europe, people often forget that the untold genocide in Turkey and according to the United Nations, there is a systematic torture and kidnapping and unlawful imprisonment and dehumanization. So, it is a genocide happening in Turkey.

How to do join your platform?

- We have social media and we have a website. You can reach out to us through social media. Their names are Tenkil Museum as you read it and together platform.

Ok, let's have say with a word about festival now for.

- This is our first time in this festival. But we definitely don't want it to be the last one.

Have you enjoyed the festival?

Yes surely, Definitely.

Have you tried any food yet?

- We tried the lemonade; it was very delicious.

OK. Um, Are you able to see performance?

- Yeah, we're, we're definitely gonna listen to the concert,

OK. Thank you.

- Thank you very much.

Loneliness
among young adults

Interviewers: Huriye Genç, Betül Güler

Kuva: Freepik

To raise awareness about the issue of loneliness among young people and offer potential solutions, we conducted an interview with Milla Ruuska, a dedicated specialist from the Finnish Red Cross Loneliness Office. Milla shared valuable insights into the challenges faced by young adults and highlighted innovative initiatives, such as the "Yksi Näistä" project, aimed at combating loneliness. In this interview, we explored the different dimensions of loneliness, its cultural impacts, and practical solutions to foster social connections. As Together Platform, our goal is to bring attention to this pressing issue and contribute to strengthening social bonds in our communities.

How do you define loneliness?

- Loneliness can be both social and emotional. Social loneliness arises when someone lacks people around them and doesn't know where or how to meet others, or may be too afraid to do so. Emotional loneliness occurs when a person is surrounded by people but doesn't feel connected or understood, often due to differing values. People may feel isolated, left out, or not part of a community. In my work, I classify loneliness into four categories:

1. Mild new Loneliness: A temporary phase, such as after moving to a new city or starting school, where a person hasn't found their social place yet. Also called social loneliness. They want to be active and join a group or community, but don't know how.

2. Mild Prolonged Loneliness: A persistent feeling, where someone functions well and has social circles in daily life but always feels alone, often due to a mismatch with friends or unmet deeper connections. Also called emotional loneliness.

3. Difficult Loneliness: This type developed, for instance, during or after the pandemic when people became socially disconnected. They feel like they have missed out on important life events and loneliness starts to feel like part of their identity.

4.Deep Loneliness: A long-standing state where individuals have always been isolated and may have lost hope of forming connections, often leading them to withdraw entirely from social life. Loneliness feels like a strong part of their identity and they don't believe that it could change.

What are the reasons for the high rate of loneliness in Finnish society?

- Despite Finland's reputation as the happiest country, loneliness and societal issues like suicide remain significant problems. Finnish society has a highly individualistic culture, where people are expected to achieve life milestones—like moving out, studying, and starting a career—on their own. Family and community ties aren't emphasized as much, and there's a social expectation that one should live independently by a certain age, leading to isolation. Loneliness can also carry shame in Finland, making people feel like failures if they don't have a large social circle or meet cultural expectations

Do Finnish people like being lonely, or are they pushed into it by culture?

- Many Finns don't want to be lonely, but the culture often pushes them into it. The emphasis on individual achievement creates a disconnect between what people feel they should be doing and their actual emotional needs. There's also a cultural norm of avoiding talking to strangers, which makes it harder for people to form new connections.

Can you tell us about your friendship project?

- The project is called "Yksi Näistä," a program designed to combat loneliness. In Finnish Red Cross Helsinki Uusimaa district it is focused on young adults (18-29) in Vantaa and the Helsinki area. We're developing activities like "Helpers Club," where young people can meet, learn first aid skills, learn Finnish language if they need to and make friends in an informal, relaxed setting. We also have a friendship initiative, where people can be matched with a volunteer friend from the Red Cross, and we're planning to create more meeting places like community cafés where young people can connect and build friendships.

Is the goal of your project to help people socialize?
- Yes, it's about reducing loneliness by encouraging socializing and teaching social skills. Some people may be scared of meeting others, so we provide a safe space where they can learn at their own pace. We also collaborate with other organizations to market our activities and exchange information. We've engaged with young people to learn what activities they want and need, such as free or low-cost events, as financial barriers can make loneliness worse.

What kind of activities do you organize?
- We offer a range of activities, including social meet-ups, skill-building workshops, and volunteer opportunities like first aid courses. For example, after attending our Helper's Club, participants can get a free emergency first aid course, which helps them build confidence and skills that they can use for job hunting or in school. We will also try to create open, safe spaces for people to just hang out and socialize. The aim is to make participants feel useful and boost their self-esteem, which can be affected by loneliness.

When did the project start, and how has it progressed?
-We began in May, working closely with the other Red Cross districts and local organizations. Initially, we engaged with young people in meetings and events to understand their needs. Over the summer, we held three events in Vantaa as part of the Summer Club concept: an indoor climbing session, a picnic and games in a park, and a summer coffee gathering in Youth Shelter House, all aimed at young adults. These events helped us reach out to both participants and potential volunteers. Moving forward, we plan to evaluate the impact of our activities, particularly in terms of reducing loneliness.

Have you seen any early successes?
- One success that comes to mind is our Summer Club in Vantaa last summer. It was organized with the help of young volunteers who had little experience but were enthusiastic. They created a warm, inclusive atmosphere where even shy participants felt comfortable. This shows how volunteers can make a big difference in reaching people who feel left out.

How can young people get involved in your project?
- Young people can apply for various volunteer roles. In the Helsinki Uusimaa area they can for example join our Helpers Club's, join charity events like Hunger Day, become volunteers in their local Red Cross branch, or contribute in areas like social media. They can also propose their own ideas, and we'll work together to make them happen. They can reach me directly via the Red Cross website for more information.

Why do young people experience loneliness, and how can we combat it?
- There are many reasons, including social pressures, cultural norms, and isolation. Young people today face a lot of stress from school and life in general. Finnish culture can also make it harder to reach out, as we tend to be more reserved. Combating loneliness requires creating spaces where people can openly talk about their feelings without fear of judgment. It also helps to build confidence, encourage social activities, and seek professional help when needed.

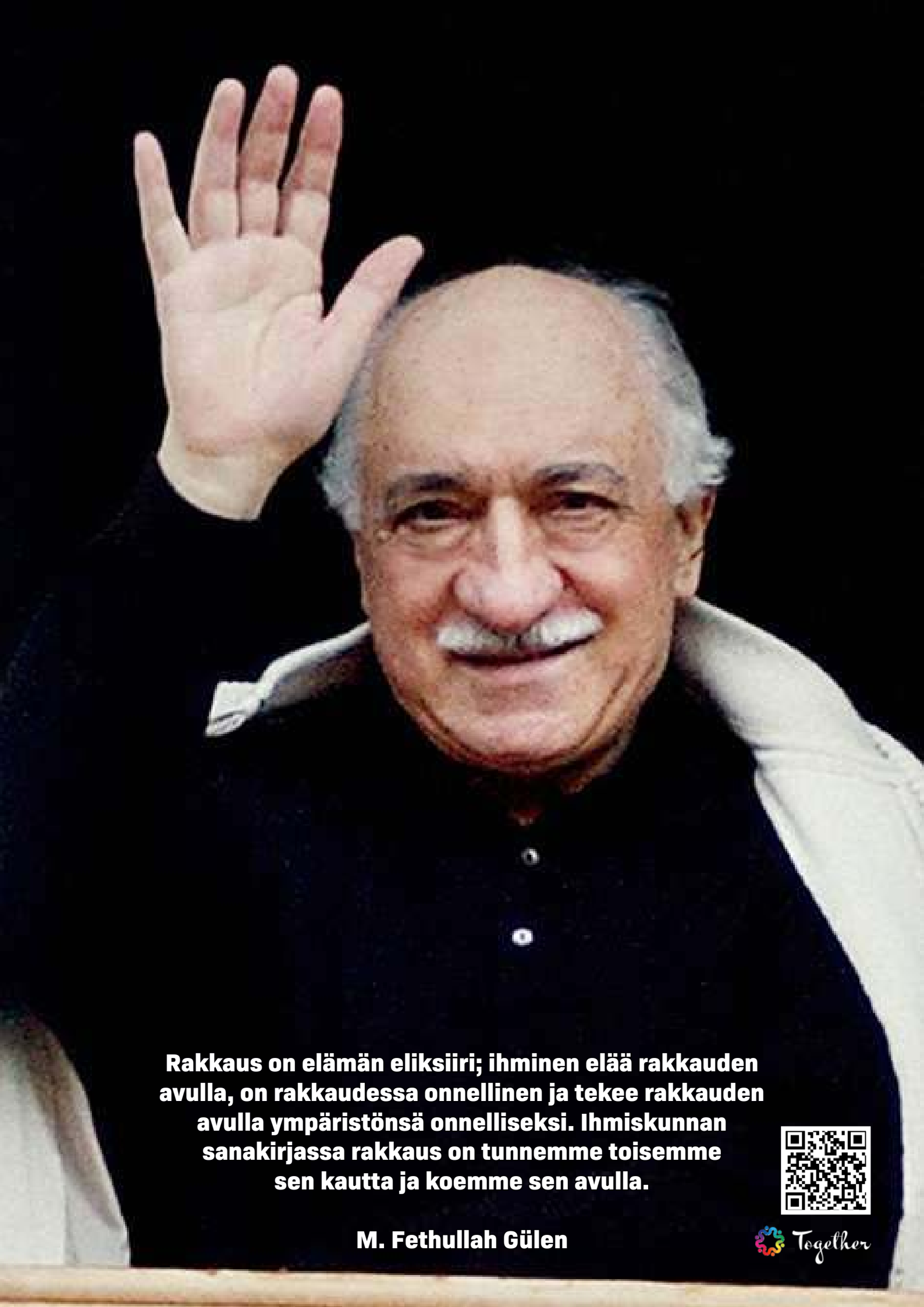
How do you evaluate the project's impact?
- We're using various tools to measure success, like evaluating participants' loneliness before and after our programs. We also track how many people we reach and the number of active groups we establish. This helps us understand the effectiveness of our approach and make improvements.
This summarized version captures the core aspects of our project while focusing on its goals, activities, successes, and future plans.

Milla Ruuska
Loneliness Project Coordinator, Finnish Red Cross

milla.ruuska@redcross.fi

Kuva: Huriye Genç
Milla Ruuska, Huriye Genç, Betül Güler

Rakkaus on elämän eliksiiri; ihminen elää rakkauden
avulla, on rakkaudessa onnellinen ja tekee rakkauden
avulla ympäristönsä onnelliseksi. Ihmiskunnan
sanakirjassa rakkaus on tunnemme toisemme
sen kautta ja koemme sen avulla.
M. Fethullah Gülen
Together